Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 775
Vineri 29 sept. 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Să asigurăm o producție sporită de grîu în anul viitor

Primele pe raion

Harnicii colectiviști din raionul Istria, regiunea Dobrogea, au luat din vreme toate măsurile necesare în vederea reușitei campaniei de toamnă. Pînă în prezent, ei au arat și pregătit pentru însămînțat o suprafață de 16.600 ha, au selectat peste 5.700 tone de sămînță și au reparat și revizuit întreg utilajul necesar campaniei de însămînțări. Ca urmare, majoritatea gospodăriilor agricole colective au început însămînțatul secarei, orzului și grîului de toamnă. Primele care au început această lucrare sînt gospodăriile colective din Fîntînele care a însămînțat suprafața de 289 ha, Ceamurlia de Jos, 116 ha, Rîmnic de Jos, Lunca și altele.

C. DOLNICEANU
corespondent

Măsuri eficace

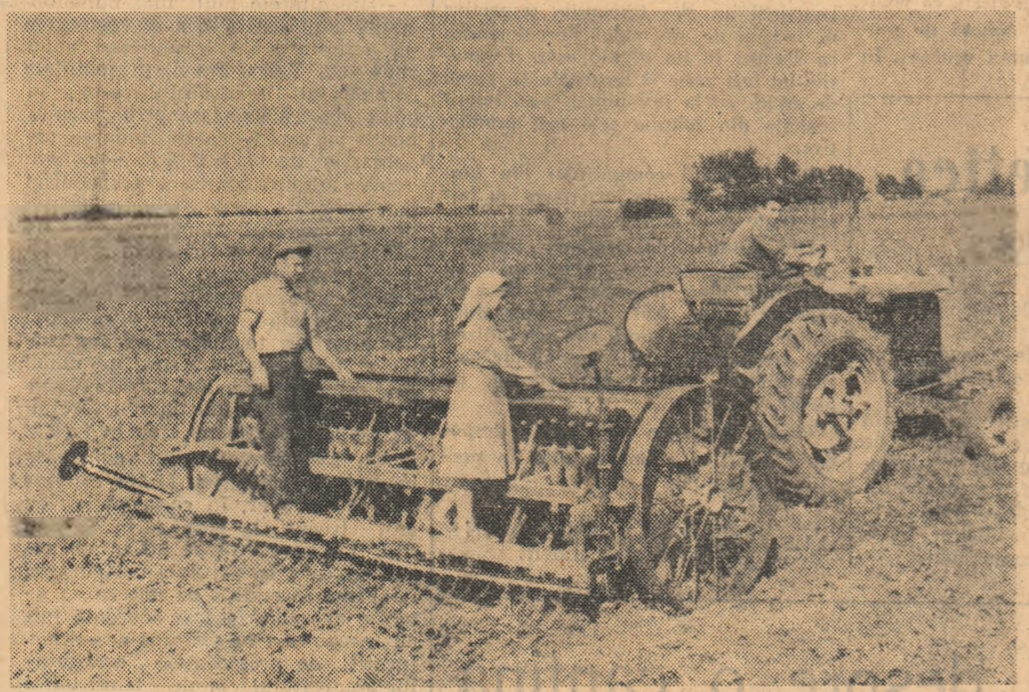
Timpul care s-a menținut mai mult călduros în ultima vreme a ajutat locuitorii din comuna Zimbru, raionul Gurahonț, să intensifice pregătirile pentru însămînțările din toamna acestui an.

Astfel comitetul executiv al sfatului popular comunal, sub îndrumarea organizației de partid, a inițiat adunări în fiecare sat din raza comunei unde în cadrul căminului cultural au fost ținute o serie de conferințe pe teme agricole. Cu acest prilej au fost subliniate pe larg metodele înaintate de muncă pe care țăranii muncitori vor trebui să le aplice în această campanie.

Datorită măsurilor luate și mai ales mobilizării țăranilor muncitori de deputații sfatului popular, pînă în prezent s-a reușit să se pregătească o însemnată suprafață pentru însămînțările de toamnă; odată cu pregătirea terenului au fost incorporate sub brazdă și îngrășăminte organice.

De asemenea, au fost luate măsuri ca pe suprafețele însămînțate cu porumb recolta să fie strînsă cu coceni cu tot pentru a se putea pregăti în bune condiții terenul ce se va însămînța cu păioase de toamnă.

AL. HERLĂU
corespondent

La gospodăria colectivă din Otopeni, orașul București, se desfășoară intens lucrările agricole de toamnă. In fotografie: **aspect de la însămînțatul păioaselor pe una din tarlalele gospodăriei**

Foto: AGREPRES

Un rítm mai víu lucrărílor de sezon

Îndrumați îndeaproape de organele de partid și de stat oamenii muncii de pe ogoarele raionului Costești, regiunea Argeș, pun în aceste zile bază trainică recoltei anului viitor. Ei lucrează la recoltatul culturilor de toamnă, pregătesc patul germinativ necesar însămînțărilor, condiționează și tratează sămînța ce va fi băgată sub brazdă.

TREABĂ DE BUNI GOSPODARI

Experiența anilor trecuți a arătat colectiviștilor din Căldăraru și Strîmbeni, că semănatul păioaselor de toamnă la timp, într-un teren bine pregătit și îngrășat, aduce sporuri mari de recoltă. În frunte cu comuniștii, colectiviștii de aici, ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Miroși, au început primii pe raion însămînțarea orzului și a grîului de toamnă. În acest scop ei au pregătit bine terenul, l-au fertilizat cu gunoi de grajd și folosesc la însămînțări semințe din soiuri de înaltă productivitate.

Rezultate bune în pregătirea campaniei de însămînțări au dobîndit și colectiviștii din alte comune. Antrenați în întrecerea socialistă, cei din Ionești și Costești, bunăoară, au terminat schimbul de semințe la bazele de recepție. Îndrumați de tehnicienii agronomi ei pregătesc acum semințele pentru a fi introduse în sol. Colectiviștii din Sîrbii Măgura, Fîlfani, Stolnici, Urluieni și Hîrsești au pregătit întinse suprafețe în vederea însămînțărilor.

Treabă de buni gospodari fac în aceste zile și mecanizatorii de la S.M.T. Costești care se străduiesc să-i ajute pe colectiviștii din raza de activitate să obțină în anul viitor recolte bogate. Ca și în celelalte campanii, în frunte se găsesc comuniștii care constituie un exemplu viu pentru toți tovarășii lor de muncă. Printre ei se află tractoriștii Nicolae Gh. Ilie, Bulcan Teodor și alții care antrenați în întrecerea socialistă execută lucrări de cea mai bună calitate.

NU PE MĂSURA POSIBILITĂȚILOR

Privite în ansamblu pe raion lucrările agricole de toamnă nu se desfășoară însă pe măsura posibilităților.

În ce privește recoltările, de pildă, strînsul porumbului este foarte întîrziat. Din cele 45.513 ha cultivate au fost recoltate pînă săptămîna trecută doar 24.772 ha. Mult rămase în urmă cu această lucrare sînt comunele Colonești, Corbu, Teiu, Gliganu și Mozăceni, unde abia s-a recoltat porumbul de pe suprafețe cuprinse între 350-577 ha, din cele 1186-2224 ha planificate. Pînă acum cîteva zile unele unități ca, de exemplu, G.A.C. „Drum Nou" din Izvorul de Jos, nici nu începuseră recoltatul florii-soarelui și porumbului.

Cu încetineală se desfășoară și lucrările de arături pentru însămînțări. În raionul Costești sînt plani-

ION LEȘEANU

(Continuare în pag. 4-a)

Grija cuvenită folosirii întregii capacități de lucru a utilajelor vinicole

În ultimii ani, în numeroase G.A.S.-uri cu sector viticol dezvoltat au fost date în funcțiune capacități mărite la crame-pivnițe, bine utilate, asigurîndu-se astfel ca vinificarea pe baze tehnice moderne. La G.A.S. Urlați, din regiunea Ploiești, bunăoară, a fost dată în funcțiune în 1960 o cramă-pivniță modernă, construcție masivă cu stîlpi și planșeuri din beton armat. La subsolul I și al II-lea al cramei sînt asigurate spații pentru depozitare precum și condiții optime de învechire pentru cîteva zeci de vagoane de vin. În acest an construcția a fost completată cu o rețea de hrube-tunel săpate sub deal și căptușite cu bolțari din beton. Prin construcția acestor hrube s-a mărit apreciabil capacitatea de depozitare a producției. Încă de la jumătatea lunii august, în curtea cramei a fost instalat un cazan de aburi, iar echipa de dogari în frunte cu tovarășii Ion Petrescu și Ion Stănescu au lucrat la revizuirea vaselor în care se depozitează producția. S-a asigurat din abundență apă rece și apă fierbinte pentru spălatul și opăritul butoaielor. Acum vasele necesare preparării vinurilor sînt gata verificate și condiționate. Au fost, de asemenea, asigurate din timp cantitățile necesare de bentonită coloidală, clorură de var, bioxid de sulf și alte materiale necesare în campania de vinificare.

În cadrul gospodăriei s-a dat atenție și pregătirilor pentru montarea și întreținerea utilajelor; alături de egrofulopompele existente în dotație, se montează și o presă mecano-hidraulică fabricată la uzinele „Independenta" din Sibiu. Față de anii trecuți cînd vinificarea se făcea în nouă centre împrăștiate pe toată zona viticolă, în prezent această operație se află concentrată într-un singur punct. „Avem acum posibilități și mai bune — ne spune tovarășul director al gospodăriei, Olteanu Dumitru — să obținem partizi mari de vinuri omogene, de bună calitate".

Vorbind despre aceste realizări nu putem trece însă cu vederea faptul că la crama G.A.S. Urlați sînt încă unele deficiențe care împiedică folosirea în întregime a utilajului cu care ea este înzestrată. Se impune astfel să se acorde mai multă atenție și bunei valorificări a subproduselor vinicole, fiind nevoie să se instaleze definitiv și să se încadreze într-un proces tehnologic corespunzător, blazele de distilat livrate în anii trecuți de către Uzinele „Metrom". Se știe că la crama Stațiunii experimentale ICHV Valea Călugărească există o linie tehnologică a subproduselor vinicole care funcționează în bune condiții și la nivelul tehnic corespunzător. Este foarte indicat ca prin grija specialiștilor de la Trustul Gostat Ploiești să se inițieze organizarea acestei linii (după modelul celei existente la stațiune) și la cramele gospodăriilor agricole de stat Urlați și Răducești, crame care sînt executate după același proiect.

★

Și în regiunea Galați, la G.A.S. „30 Decembrie" din Ignălești a fost dată în funcțiune anul trecut o cramă-pivniță modernă. Printre altele, crama este înzestrată cu un laborator oenologic bine utilat. Conducerea gospodăriei s-a preocupat și de formarea și asigurarea personalului tehnic care deservește centrala termică, centrala electrică, stația de subproduse și alte puncte de activitate din complexul cramei. Inginerul șef al gospodăriei ne-a arătat că există încă posibilități însemnate pentru ridicarea eficienței investițiilor făcute; astfel grupul de utilaje pentru valorificarea semințelor de struguri și a tartratului de calciu nu a funcționat satisfăcător în anul trecut. Centrul mecanic Galați care a fabricat aceste utilaje are datoria să se preocupe mai temeinic de remedierea fără întîrziere a defecțiunilor de funcționare. De asemenea, se simte nevoia ca prin grija Trustului Gostat Galați, a direcțiilor respective din Departamentul Gostat să fie grăbită completarea instalațiilor frigo-tehnice, lăsate neterminate de Întreprinderea Frigotehnică din București.

În aceasta campanie de vinificare este necesar să se acorde toată grija punerii în funcțiune și a folosirii cu întreg randamentul a utilajelor vinicole. Ținînd seama că uzinele noastre metalurgice livrează în fiecare an tipuri de utilaje perfecționate este indicat ca personalul mecanic din gospodăriile agricole de stat viticole să fie angrenat pe scară mai mare în acțiunea schimburilor de experiență. În acest an, prin grija Direcției viticulturii din Departamentul Gostat, în strînsă colaborare cu ICHV, s-a organizat în condiții corespunzătoare un instructaj cu personalul de specialitate de la unitățile viticole. La rîndul ei, Direcția mecanizării din Departament a colaborat cu bune rezultate în această acțiune pentru ca funcționarea instalațiilor și utilajelor moderne din dotația cramelor G.A.S. să fie cunoscută din ce în ce mai temeinic. Se impune ca această acțiune să fie pe viitor continuată și extinsă în cît mai multe unități.

Ing. M. MARINESCU

ÎNSEMNĂRI

Doi frați, doi fruntași

Cu ani în urmă frații Vlăescu din Dăneți, raionul Caracal, trăiau ca mai toți țăranii muncitori de prin partea locului; munceau de se speteau și nu se alegeau aproape cu nimic.

Deși plugari vechi, amîndoi trecuți de 50 de ani, cinstiți și vrednici, niciunul nu reușise pînă atunci să-și ridice o casă ca lumea.

Traiul lor a început să se schimbe din temelie abia după ce la îndemnul comuniștilor din comună au pășit în gospodăria colectivă. Viața nouă de aici, dragostea cu care au fost înconjurați de la început de comuniștii din gospodărie, de toți colectiviștii le-au dat încredere în ei înșiși, i-au ajutat să muncească din ce în ce mai bine. Ei se numără astăzi printre colectiviștii care obțin rezultate deosebit de bune în muncă. Datorită și vredniciei și priceperii lor, brigada a III-a din care fac parte a devenit în scurtă vreme fruntașă pe gospodărie.

Zilele trecute i-am văzut la locul lor de muncă. Amîndoi înalți, zvelți, cu sprîncenele groase și privirea ageră, cu greu îi deosebești pe unul de celălalt. După cum stau lucrurile în actuala campanie tot brigada a III-a se va situa în frunte, deoarece a terminat prima recoltatul porumbului; terenul este deci eliberat, iar cele două brigăzi de tractoare au și trecut la executarea arăturilor pentru însămînțarea grîului de toamnă. Cei doi frați au lucrat cu multă însuflețire și la condiționatul semințelor ce vor fi folosite în toamna aceasta; întreaga brigadă și-a asigurat de pe acum cantitatea necesară de semințe de bună calitate.

Și ca întotdeauna frații Vlăescu sînt hotărîți ca pînă la sfîrșitul campaniei de toamnă să se mențină negreșit în rîndul fruntașilor. Felul cum muncesc este o chezășie sigură că vor izbuti.

D. CIGUSIEVICI

LEGĂTURĂ CÎT MAI STRÎNSĂ ÎNTRE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ

Colectiviștilor sprijin concret, la fața locului

Ing. CONSTANTIN BĂLAN
directorul Stațiunii experimentale agricole Studina, regiunea Oltenia

Unul din obiectivele importante pe care nu trebuie să-l scăpăm din vedere noi cei ce muncim pe tărîmul cercetărilor în agricultură este sprijinirea permanentă a unităților agricole socialiste în sporirea continuă a producției vegetale și animale. Așa după cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c., în atenția noastră trebuie să stea în permanență introducerea și generalizarea în practica agricolă a rezultatelor științifice, îmbunătățirea și intensificarea muncii de răspîndire a cunoștințelor agrozootehnice în rîndurile oamenilor muncii din agricultură.

Pentru a face față cu cinste sarcinilor trasate de partid, cercetătorii stațiunii noastre, prin participarea cît mai activă la întocmirea planurilor de producție ale unităților, prin sprijinul pe care-l dau organizării și îndrumării campaniilor agricole, prin ținerea de lecții și demonstrații practice ș.a.m.d., se străduiesc să răspîndească în producție metodele cele mai avansate de lucrare a pămîntului și creșterea animalelor.

Unele gospodării colective din raza de activitate a stațiunii, printre care se numără cele din Vlădila, Studina, Studinița, Traianu și altele, au primit și primesc un ajutor direct din partea noastră ca, de pildă, semințe de calitate din soiurile și hibrizii cu productivitate ridicată, reproducători de rasă, mașini și altele. Un sprijin cît mai temeinic căutăm să-l acordăm unităților agricole socialiste și îndeosebi gospodăriilor agricole colective acum în campania de toamnă pentru a obține în anul viitor producții de grîu cît mai sporite. În acest scop a fost alcătuit un plan amănunțit cu sarcini concrete pe fiecare cercetător în ceea ce privește sprijinirea gospodăriilor colective în campania de toamnă. Demn de amintit este și faptul că pentru a întări și mai mult legătura dintre știință și practică în toamna aceasta au venit în regiunea noastră numeroși oameni de știință din cadrul Institutului de cercetări agricole. Printre ei se numără și tov. prof. Vasiliul Amilcar, membru corespondent al Academiei R.P.R. care sprijină îndrumarea lucrărilor din campanie în raionul Caracal.

Pe baza planurilor întocmite cercetătorii stațiunii noastre au ajutat și ajută conducerile gospodăriilor agricole colective la alegerea soiurilor de grîu potrivite pentru fiecare unitate în parte, indicînd și suprafețele pe care trebuie cultivat fiecare soi, ținînd seama de sol, planta premergătoare, de gradul de fertilitate a terenului, de posibilitățile de îngrășare a lui ș.a.m.d.

La consfătuirea grîului care a avut loc la Craiova s-a recomandat ca pe solurile aluvionare din lunca Oltului și a Dunării să se însămînțeze unele soiuri de grîu cu productivitate ridicată, printre care se numără și soiul sovietic Bezostaia. Astfel gospodăriile colective din Gîrcov, Izbiceni și Cilieni, de exemplu, vor însămînța cu aceste soiuri tarlalele cele mai fertile care variază între 50—200 de ha; pe restul suprafețelor, după plante premergătoare mai slabe se va cultiva soiul nr. 301. Pentru fiecare soi în parte au fost stabilite în mod diferențiat epocile optime de însămînțare precum și cantitățile necesare de sămînță ce trebuie date la ha. Cercetătorii stațiunii noastre veghează ca toate regulile agrotehnice cerute de obținerea unei producții cît mai sporite de grîu să fie respectate întocmai.

În majoritatea cazurilor cercetătorii care îndrumă gospodăriile colective în această campanie iau, de comun acord cu conducerile unităților respective, măsuri pentru remedierea pe loc a deficiențelor ivite. La gospodăria colectivă Viișoara Veche, de exemplu, s-a observat că la însămînțarea secarei pentru masă verde reglarea mașinilor nu era bine făcută, iar boabele cădeau neuniform și rar. S-a executat imediat proba semănătorii constatîndu-se că aceasta distribuie 132 kg sămînță la ha în loc de 160 cît s-a recomandat. Mașina a fost pusă la punct iar însămînțatul a continuat introducîndu-se sub brazdă cantitatea corespunzătoare de sămînță la ha.

În unele unități însămînțarea grîului se face după porumb, floarea-soarelui sau sfeclă de zahăr — culturi care părăsesc tîrziu terenul. De multe ori terenul respectiv se ară în pripă și se însămînțează imediat, iar arătura nu are timp să se așeze. În toamnele uscate, cum este cazul și în anul acesta, arătura iese bolovănoasă, iar mărunțirea ei se execută cu destulă greutate deoarece S.M.T.-urile nu dispun de suficiente discuri. Un asemenea caz s-a întîmplat la G.A.C. din Vădăstrița, raionul Corabia. Aici, în lipsa discurilor, s-a folosit, după porumb, la recomandarea specialiștilor stațiunii, plugul cu antetrupiță, iar apoi sapa rotativă cu greutăți pe ea. Astfel, s-a putut mărunți terenul proaspăt arat și s-a tasat puțin creînd condiții favorabile însămînțării și dezvoltării plantelor. Dovedindu-se bună, această metodă se generalizează acum în tot raionul Corabia.

Nu trebuie scăpat din vedere nici faptul că în toamna aceasta, la cererea unor gospodării agricole colective, printre care se numără și cea din Izbiceni, vom înființa culturi comparative cu diferite soiuri de grîu. Noi am și luat unele măsuri în această direcție: am stabilit suprafețele necesare care au fost parcelate, iar colectiviștii primesc din partea stațiunii atît asistența tehnică necesară cît și sămînța din soiurile cu productivitate ridicată.

Acestea sînt doar cîteva din aspectele muncii de sprijinire directă a producției pe care o desfășoară cercetătorii stațiunii noastre în acțiunea de îmbinare cît mai strînsă a științei cu practica, de ajutorare a unităților agricole socialiste în direcția obținerii unei recolte bogate de grîu.

Calitatea — obiectiv de frunte

În ultimii ani muncitorii, inginerii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat „Partizanul" din comuna Dragalina, raionul Călărași, au dobîndit succese deosebite în privința sporirii producției de grîu la ha. Ei au reușit, ca urmare a aplicării unui complex de reguli agrotehnice, să ridice producția medie de grîu la ha de aproape 3 ori față de cît se obținea aici, în inima Bărăganului, cu numai 7-8 ani în urmă.

În această toamnă, în G.A.S. „Partizanul" se vor însămînța 3.400 de ha cu grîu. Pentru ca această lucrare să se desfășoare în timpul optim și la un înalt nivel agrotehnic s-a dat o atenție deosebită executării corespunzătoare a arăturilor.

Experiența anilor trecuți a dovedit lucrătorilor din G.A.S. „Partizanul" că în condițiile pedoclimatice ale unității lor însămînțarea grîului în două arături aduce un spor însemnat de recoltă la ha. De aceea, pe toate cele 2400 ha., arate în vară la 30 cm., s-a executat, începînd de la 20 august, cea de-a doua arătură, de data asta la adîncimea de 18—20 cm., după care a urmat o grăpare.

Fertilizarea solului, o dată cu pregătirea terenului pentru însămînțare, s-a dovedit a fi o altă condiție principală în ridicarea continuă a producției de grîu la ha. Ca urmare, odată cu arăturile s-au încorporat în sol 892 tone de îngrășăminte chimice. Pe 100 de ha. unde terenul a fost mai puțin fertil, s-au administrat 210 tone de gunoi de grajd.

Pentru a se forma un pat bun germinativ, înainte de însămînțare, tractoriștii trec de-a curmezișul arăturii cu polidiscurile.

De cîteva zile, mecanizatorii din această gospodărie au început însămînțatul grîului. În prezent, 29 de agregate formate din tractor, semănătoare S.U.-29, tăvălugi de fier și grapă de mărăcini, mînuite de cei mai harnici și pricepuți mecanizatori cum sînt: comuniștii Ion Șerban, Dumitru Chirea, Ion Teicu, Cristian Gîrju, Constantin Țoporea și alții însămînțează de zor.

Obiectivul principal al întrecerii socialiste dintre mecanizatorii care lucrează la însămînțări este calitatea muncii. De aceea, ei lucrează numai cu viteza a 3-a mică deoarece numai astfel se asigură o repartizare uniformă a seminței în sol și la adîncimea recomandată.

Pînă de curînd, în gospodăria agricolă de stat „Partizanul" s-au însămînțat aproape 700 de ha cu grîu.

V. CAZACU

Noi ogoare unite

După vizita la vecini

Slobozia și Goșman-Bărcu sînt două sate vecine din raionul Buhuși. În Slobozia este de mai mulți ani o întovărășire agricolă, iar în celălalt sat gospodărie agricolă colectivă. Multe lucruri bune au auzit în ultima vreme întovărășiții din Slobozia despre colectiviștii din Goșman-Bărcu. De vizitat însă, organizat, în grupuri, i-au vizitat mai rar pe colectiviști. Dar iată că zilele trecute, din inițiativa organizației de partid din satul Slobozia, întovărășiții au venit în vizită la colectiviștii din Goșman-Bărcu. De astădată, grupul a fost mai numeros, numărînd 100 de întovărășiți. Ajunși la gospodăria colectivă, ei au fost primiți cu drag de colectiviști. Aceștia le-au vorbit despre felul cum s-a dezvoltat gospodăria lor, care în prezent are 127 de vaci cu lapte, 575 de oi, 243 de porci, un mare număr de păsări, 60 de stupi, 2 autocamioane, multe construcții noi pentru animale și altele. Întovărășiții au mai aflat aci despre recoltele bogate pe care le-au obținut și în acest an colectiviștii, despre faptul că valoarea zilei-muncă va depăși în acest an suma de 35 de lei. Colectiviștii le-au mai explicat întovărășiților, despre felul cum este organizată munca în gospodăria colectivă, despre aplicarea metodelor agrotehnice și zootehnice avansate la cultura plantelor și creșterea animalelor.

Tot cu acest prilej, întovărășiții din Slobozia au vizitat și casele multor colectiviști. Ei au constatat și de astădată că aceștia trăiesc în belșug.

Unul dintre întovărășiți care a vizitat gospodăria colectivă din Goșman-Bărcu este și Grigore Pruteanu. După vizita aceasta întovărășitul Pruteanu a povestit multora cele văzute la gospodăria colectivă din satul vecin.

— Eu am văzut că gospodăria colectivă, spunea el unui grup de întovărășiți, asigură țăranilor muncitori un trai din ce în ce mai bun. În gospodăria colectivă avem mai mari posibilități de a ne lucra pămîntul cu mașinile și tractoarele statului, și de a aplica toate regulile agrotehnice pentru a-i zmulge roade bogate.

Asemenea convingeri despre gospodăria colectivă nu le are numai Grigore Pruteanu, ci toți ceilalți întovărășiți care au mers în vizită la colectiviștii din satul Goșman-Bărcu. Iată de ce, în ultimele zile, mulți întovărășiți din Slobozia au făcut cereri de trecere la gospodăria colectivă. Printre aceștia se află și Grigore Pruteanu, Ion Găucanu, C. Pruteanu, Maria Voicu Bîrsan, Niculae Căpățînă și alții.

ION I. AXINTE
corespondent

ÎN VIZITĂ

În toate regiunile țării vizitele între colectiviști, schimburile de experiență, sînt foarte folositoare. Iată, în fotografia noastră, un grup de colectiviști din comuna Gologanu, regiunea Galați, care au venit în vizită la colectiviștii din Mărtinești, din experiența cărora vor să învețe cît mai multe.

Sînt veseli și mulțumiți copiii țăranilor muncitori din satul Sasu, raionul Focșani, căci începînd cu acest nou an școlar ei au pășit într-o școală de 7 ani nouă, frumoasă, bine înzestrată cu material didactic

Sărbătoarea cîntecului, jocului și portului popular din regiunea București

Zile de septembrie. De pe întinsele ogoare ale patriei, lanurile aurite de grîu au fost de mult recoltate, treierate și depozitate în hambare. Acum, harnicii lucrători ai ogoarelor sărbătoresc, prin cîntec și joc, roadele bogate ale muncii lor. Se organizează mari serbări cîmpenești și festivaluri cultural-sportive. Aici, colectiviștii, mecanizatorii de la S.M.T.-uri și lucrătorii din G.A.S.-uri, alături de muncitorii de la orașe, gătiți în straie de sărbătoare, în frumoase costume naționale, se dovedesc la fel de iscusiți ca și în activitatea de fiecare zi. Prin cîntece și jocuri, ei își manifestă bucuria de a trăi o viață nouă, fericită, în liniște și pace. Ei mulțumesc din inimă partidului și guvernului, care le-au creat și le creează condițiile unui trai tot mai îmbelșugat.

În regiunea București, regiune complet colectivizată, a intrat în tradiție să se organizeze la fiecare început de toamnă, Festivalul cîntecului, jocului și portului popular, la care participă zeci de mii de oameni ai muncii. La ediția de anul trecut au participat aproape 25.000 de artiști amatori, care alcătuiesc numeroase coruri, echipe de dansuri, orchestre, tarafuri, echipe de fluierași, soliști vocali și instrumentali. Anul acesta Festivalul cîntecului, jocului și portului popular din regiunea București a luat o amploare mai mare. Au participat circa 40.000 de artiști amatori, care au prezentat bogate programe pe scenele căminelor culturale, ale caselor raionale de cultură, pe estradele amenajate în parcuri.

Cei mai buni concurenți și cele mai bune echipe ale artiștilor amatori, care au parcurs, pe rînd, etapele pe centre de comune și pe raioane ale Festivalului, s-au prezentat duminica trecută la întrecerea finală, la faza regională, ce s-a desfășurat într-un cadru festiv, în pădurea Pustnicul din apropierea Bucureștiului. La această frumoasă manifestare artistică au asistat zeci de mii de oameni ai muncii din Capitală și din raioanele regiunii București. Ei au petrecut o zi plăcută în cadrul frumosului decor natural de toamnă al pădurii.

Înainte de a lua locuri în tribună sau pe .. spațiile verzi din jurul scenei, spectatorii au vizitat expozițiile amenajate în pădure, unde erau prezentate principalele realizări din regiunea București. Un spațiu mare a ocupat expoziția agricolă, împărțită pe sectoare (viticultură, pomicultură, legumicultură, cereale), unde vizitatorii au putut vedea și admira produsele vrednicilor muncitori ai ogoarelor unite din regiunea București. După ce vizitai expoziția agricolă, ca și expoziția de artă populară, unde erau etalate frumoasele ii, marame, fote, cojocele etc., lucrate cu migală de miinile iscusitelor sătence, expoziția industriei locale și a constructorilor de nave de la S.N. Oltenița, în mijlocul pădurii întîlneai chioșcuri cu fructe, răcoritoare, bufete.

Programul artistic desfășurat pe marea scenă a festivalului a început la ora 10 dimineața și a continuat pînă seara tîrziu, la lumina reflectoarelor. Aici au evoluat numeroase ansambluri corale, echipe de dansuri, tarafe, fanfare, echipe de fluierași. Printre acestea au fost și echipe premiate la cel de-al VI-lea Concurs pe țară al artiștilor amatori, cum sînt de pildă, corul căminului cultural din comuna Fierbinți, raionul Urziceni, corul țesătoriei „Teleorman" din Roșiori, formațiile de dansuri din comunele Țigănești, Frumoasa și a Casei raionale de cultură din Zimnicea etc. Interpretînd cu măiestrie cîntece și suite de dansuri din bogatul repertoriu al folclorului de pe meleagurile Bărăganului, ale Teleormanului, de prin luncile Ialomiței și Dunării, artiștii amatori au fost răsplătiți cu aplauze de numeroșii spectatori

Manifestația artistică din pădurea Pustincul s-a încheiat într-o atmosferă entuziastă de sărbătoare. În timp ce corul căminului cultural din comuna Fierbinți împreună cu întreaga asistență cînta un imn de slavă partidului, care ne călăuzește pașii pe drumul luminos al socialismului, pe scenă au apărut grupuri de tineri din comuna Brănești cu torțe aprinse, iar cerul a fost împodobit de mii de steluțe multicolore.

M. LERESCU

Pentru fondul central al statului

Roadele aplicării cu grijă a măsurilor agrotehnice

Anul acesta colectiviștii din comuna Darabani au mărit suprafețele însămînțate cu plante tehnice și medicinale. Între altele, ei au însămînțat 20 de ha cu mac și 25 ha cu sfeclă de zahăr. Colectiviștii fiind stimulați și de aplicarea retribuției suplimentare, au dat o deosebită atenție aplicării măsurilor agrotehnice și au izbutit să depășească planul de producție la ha la ambele culturi. La cultura sfeclei de zahăr, de pildă, producția medie la ha este de 22.000 kg (cu 8.000 kg mai mult față de plan).

Prin contractarea acestor producții gospodăria a obținut însemnate venituri. De exemplu, de pe cele 20 de ha însămînțate cu mac s-a obținut cantitatea de 12 tone, care, valorificată pe bază de contract, a adus gospodăriei 84.000 lei. De pe urma cultivării sfeclei de zahăr, în afară de bani, colectiviștii au primit și 2.000 de kg zahăr care a fost împărțit ca avans colectiviștilor.

C. BARBACARU
și H. BARBIERU
corespondenți

Venituri mari din cultura legumelor

Experiența din anii trecuți a demonstrat pe deplin membrilor gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, că legumicultura constituie o ramură de producție aducătoare de mari venituri. În acest an, membrii gospodăriei colective au cultivat cu legume suprafața de 30 ha, din care cu roșii 7 ha.

Spre a obține o recoltă bogată, colectiviștii au ales terenurile respective în tarlaua de pe malul Borcei pentru ca acestea să fie irigate ușor. Terenurile au fost arate și fertilizate cu gunoi de grajd, iar la însămînțat, s-au folosit semințe din soiurile cele mai productive.

La îndemnul comuniștilor din gospodărie, lucrările de întreținere au fost executate bine și la timp.

Din grădina de legume, membrii gospodăriei colective „Progresul" au valorificat pînă în prezent pe bază de contract, peste 330 tone zarzavaturi, dintre care numai roșii din soiul Bizon 220 tone. Importante cantități de zarzavaturi au fost valorificate și pe piață...

Pentru legumele valorificate gospodăria colectivă a încasat pînă în prezent 227.000 lei.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

Analele romîno-sovietice

Seria agricultură-zootehnie nr. 3 – 1961

A apărut de curînd **Analele romîno-sovietice, seria agricultură-zootehnie**, nr. 3 — 1961 (editate de Institutul de studii romîno-sovietic al Academiei R.P.R.) care cuprind articole traduse din publicațiile sovietice de specialitate și articole semnate de autori romîni.

Cititorii vor putea aprecia importanța întocmirii hărților agropedologice pentru aplicarea îngrășămintelor și a evidenței agricole a diferitelor tipuri de sol, a reliefului și a condițiilor organizatorico-economice pentru organizarea justă a teritoriului — așa cum sînt prezentate în articolul bine documentat „Folosirea practică a rezultatelor cercetărilor agropedologice din sovhozul „Onești" în legătură cu aplicarea îngrășămintelor", de I. G. Andriușcenko și L. S. Guleaev.

Semnalăm de asemenea articolul „Despre rezistența insectelor față de D.D.T. și alte insecticide cloroorganice", de N.G. Berim, precum și articolele: „Influența vîrstei, a sezonului de fătare și a alimentației asupra lactației la taurine", scris de un colectiv de cercetători romîni (D. Pușcariu, I. Dinu, Șt. Oprescu) și ilustrat cu bogate date și exemple; „Premizele tehnologice ale automatizării proceselor în cultura plantelor de cîmp" (F. T. Concearenko, E. A. Sidorșin); „A doua înflorire la pomii fructiferi" (I. S. Nestorov), „Combaterea eroziunii solurilor pe pășunile alpine" (F. A. Amirov) etc.

Revista oferă și un însemnat număr de pagini privind viața științifică din U.R.S.S.

★

Revista de Referate, Zootehnie și Medicină Veterinară (nr. 4, 1961), editată de Institutul de studii romîno-sovietic, publică rezumate selective ale diferitelor articole apărute în revistele sovietice de specialitate, din domeniile: zootehnie generală (alimentație, bază furajeră; reproducții, însămînțări artificiale, organizarea și economia creșterii animalelor; mecanizarea muncii în zootehnie), zootehnie specială (taurine, cabaline, ovine, porcine, păsări, albine) și medicină veterinară (histologie, embriologie; boli infecțioase; boli interne, chirurgie, farmacologie, parazitologie; biochimie; anatomie, fiziologie, fiziopatologie; microbiologie; imunologie).

★

Cititorii pot găsi de asemenea un capitol privind expertiza sanitar-veterinară.

Materialul vast oferit de această publicație servește ca material de documentare și informație în domeniile mai sus amintite, cercetătorilor științifici, cadrelor didactice din învățămîntul superior, medicilor veterinari și inginerilor zootehniști.

Rînduri despre o cantină

Iată-mă așezat la o masă din sala cantinei gospodăriei agricole de stat Secuieni, regiunea Bacău. Din dreptul ferestrei privesc la ghișeu. O femeie măruntică, cu fața rotundă, ochii negri, pătrunzători. Este tovarășa Cain Elena, bucătăreasa cantinei.

— Ce ați gătit azi?

Bucătăreasa mă privește cu nedumerire. Zîmbește și-mi răspunde: „Cum? Dvs. n-ați citit afară pe tăbliță? Ciorbă de văcuță și pîrjoale moldovenești cu piure de cartofi. Seara, friptură de vită cu paste făinoase, iar azi dimineață am servit cafea cu lapte.

O ascult, și o necăjesc: „Probabil ați pregătit masă bună pentru că știați că o să aveți oaspeți!".

— Nu ne temem de oaspeți, tovarășe! Noi avem întotdeauna masă bună, fiindcă totul e făcut cu pricepere. De 5 ori pe săptămînă dăm carne, cafea cu lapte în fiecare dimineață. Și nu uitați! Seara, servim tot două feluri. Vreți să vă convingeți? Adresați-vă oamenilor care servesc masa aici.

Bucătăreasa ținea foarte mult la prestigiul cantinei, care de altfel este una dintre cele mai bune din regiune. Am discutat cu organizatorul de partid al gospodăriei, așa cum îmi recomandase și tovarășa bucătăreasă.

— Da, spunea tov. Strugaru! Biroul organizației de bază s-a preocupat îndeaproape de activitatea cantinei, mobilizînd la această treabă pe membrii comisiei de cantină. Creînd oamenilor condiții bune de viață, și ei muncesc cu suflet pentru unitate. Acesta este principiul nostru și cred că e cel mai sănătos.

Discutînd cu tov. Dascălu Vasile și Popa Gheorghe, primul responsabil iar al doilea gestionar la cantina gospodăriei, am aflat lucruri interesante. În afara cantinei de la centrul gospodăriei funcționează 10 cantine amplasate la secții și brigăzi. Ele deservesc în timpul iernii 700—800 de salariați permanenți și cîte 2.100 în lunile de vară cînd aci lucrează mulți zilieri. La cele 3 mese servite zilnic, fie vară sau toamnă, masa n-a costat niciodată mai mult de 7 lei. De ce acest lucru? Pentru că totul e făcut cu chibzuială și pricepere. Cantina funcționează pe principiul gospodăriei chibzuite. Ea are 40 de porci la îngrășat folosindu-se resturile de la mese. Pe lîngă fiecare secție în jurul grajdurilor s-au amenajat parcele cu zarzavaturi și legume. În fiecare cantină se merge pe principiul autodeservirii. Transporturile de alimente se fac pe cît posibil cu mijloacele gospodăriei, în deplasările ocazionate de necesitățile de producție. De aceea regia nu se ridică niciodată la mai mult de 80 de bani pentru cele trei mese servite zilnic.

— De mare folos ne este comisia de cantină condusă de comitetul sindicatului, spunea tov. Negoiță Valerian, directorul gospodăriei. În comisie lucrează strungarul Mureșanu Constantin, ing. Romaniuc Mihai, Dascălu Vasile, responsabilul cantinei, și Cain Elena, bucătăreasa, pe care o cunoașteți. Comisia se întrunește săptămînal și întocmește meniul pe cele 7 zile, stabilește controlul prin rotație la cantinele de la secții, participă la consfătuirile de producție ale grupelor sindicale, ascultînd părerile și propunerile salariaților privind buna gospodărire a cantinei.

Deși sîntem la începutul toamnei la cantina gospodăriei de stat Secuieni s-a întocmit din vreme planul de măsuri pentru aprovizionarea de iarnă: 70.000 de kg zarzavaturi, cartofi, murături, varză, bulion. Pe deasupra fasole, carne conservată și proaspătă din belșug. Parte din aceste alimente se și află în depozitul cantinei. Toate aceste măsuri demonstrează grija pe care organizația de partid, sindicatul și conducerea administrativă o acordă oamenilor care-și desfășoară activitatea rodnică pe ogoarele acestei gospodării de stat fruntașe.

PETRE ZBÎRLEA

Mărturii ale unei griji esențiale

Poposind zilele trecute la gospodăria agricolă de stat Rm. Vîlcea — regiunea Argeș — am aflat lucruri menite să ne bucure. În livezile gospodăriei rezultatele obținute anul acesta, au fost bune, în ciuda condițiilor nu tocmai prielnice bunei dezvoltări a pomilor. Recolta de mere în cadrul brigăzii conduse de Raiciu Ion, de pildă, a fost realizată în procent de peste 500 la sută.

Producții sporite s-au obținut și la culturile de ovăz, borceag și lucernă ca și pe cele 89 de ha cultivate cu porumb siloz (unde recolta medie la ha a fost depășită cu peste 4.500 de kg).

De la cele 177 de vaci ale gospodăriei, s-au obținut pînă acum producții bune de lapte. Același lucru se poate spune despre rezultatele dobîndite în sectorul avicol (gospodăria are deja 2.300 de păsări între care 988 găini outoare), ca și în sectorul ovin, unde planul de lînă, de la cele 3.400 de oi, a fost îndeplinit la un preț de cost mai mic decît cel planificat.

— Rezultatele mult mai bune obținute anul acesta în toate sectoarele de activitate ale gospodăriei, mi-a spus tov. Voica Pavel, președintele comitetului sindicatului, sînt în bună măsură urmarea grijii permanente pe care — la îndrumarea organizației de bază P.M.R. — conducerea administrativă a gospodăriei și comitetul sindicatului o acordă bunelor condiții de muncă și de trai, pentru lucrătorii gospodăriei noastre. Experiența ne-a învățat de altfel, că aceasta constituie o condiție principală pentru stimularea muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor, spre a munci mai conștiincios, cu spirit de răspundere, în vederea îndeplinirii sarcinilor importante ce ne stau în față.

Am fost aproape la mai toate brigăzile gospodăriei. M-am convins că într-adevăr, în comparație cu anii trecuți, la gospodăria de stat Rm. Vîlcea s-a făcut un important salt în ceea ce privește asigurarea unor bune condiții de muncă. O atenție deosebită a fost acordată micii mecanizări în sectorul zootehnic. Însoțit de președintele comitetului sindicatului și de tehnicianul constructor Constantinescu Constantin, am vizitat grajdurile unde se continua executarea lucrărilor de instalare a liniei decovil. Totodată, se lucra la aducerea apei printr-un sistem de țevi în incinta gospodăriei, astfel încît în scurt timp la grajdurile de vaci să fie instalate adăpători automate.

Instalarea liniei decovil s-a făcut în mare parte cu resurse locale obținîndu-se economii foarte importante. La atelierul mecanic construit anul trecut s-au efectuat instalații noi, s-au adus alte mașini-unelte necesare între care strung și bormașină.

Nu sînt neglijate nici condițiile de trai necesare muncitorilor. La brigăzile de la Troianu, Ostroveni, Cetățuia și Budești, au fost amenajate cantine bune. Prin grija comitetului sindicatului, la toate cantinele în scopul reducerii costului mesei, au fost amenajate grădini de legume și zarzavaturi întreținute de către înșiși muncitorii permanenți și sezonieri; sînt crescuți, bineînțeles, pe lîngă fiecare cantină și cîte 5—6 porci. Deși unele clădiri ale cantinelor sînt vechi, datorită atenției comisiei de cantină pentru igienă și bună gospodărire, aci se păstrează o curățenie exemplară, iar calitatea mîncărurilor este apreciată de către muncitori.

În scopul îmbunătățirii în tot mai mare măsură a condițiilor de trai, membrii biroului organizației de bază P.M.R. au analizat cu grijă posibilitățile existente în gospodărie. S-a propus între altele, ca în cel mai scurt timp, consiliul gospodăriei să fie ajutat a lua măsuri pentru darea în folosință a unor dormitoare și a unei cantine. Proiectele sînt acum traduse în viață.

În afară de dormitoarele asigurate pînă în prezent, la centrul gospodăriei, pe o colină, nu departe de bazinul de acumulare a apei necesară la grajduri, se construiește în prezent un grup social care va cuprinde patru dormitoare, o cantină modernă cu sală de mese și magazie pentru păstrarea alimentelor.

Pentru terminarea în timp cît mai scurt a acestui grup social, comuniștii au fost în fruntea lucrărilor executate prin muncă voluntară, în orele libere, la săpături, la aducerea pietrișului și la transportul cărămizilor și lemnăriei necesare.

— Dar pentru buna desfășurare a muncii culturale de masă ce-ați reușit să faceți? l-am întrebat pe tov. Voica Pavel, președintele comitetului sindicatului.

— În cadrul gospodăriei funcționează un cabinet tehnic al cărui responsabil este tov. ing. Iliescu Marius. Aci se țin numeroase conferințe în legătură cu metodele noi de lucru, sînt discutate propunerile valoroase de inovații și raționalizări, se fac recenzii asupra unor lucrări agrozootehnice interesante. Biblioteca gospodăriei de care răspunde tov. Preda Eugenia, contabilă, s-a îmbogățit anul acesta cu noi volume de literatură beletristică și științifică. În luna octombrie vom cumpăra cărți în valoare de încă 800 de lei. De altfel, biblioteci există și la brigăzile Cetățuia și Ostroveni. Numărul cititorilor din gospodărie a sporit anul acesta cu aproape 100

— Ați pomenit adineauri despre unele inovații și raționalizări. Despre ce e vorba? am întrebat eu.

— Printre raționalizările mai importante făcute anul acesta, sînt de amintit: o adaptare făcută la plugul folosit în pepiniere, o alta făcută la semănătoare pentru administrarea îngrășămintelor chimice. Ambele aparțin tov. Popa Mihai, unul dintre mecanicii noștri inovatori. În prezent la Cabinetul tehnic se studiază alte cîteva raționalizări importante dintre care una în legătură cu instalarea liniei decovil. Cu sprijinul comitetului sindicatului, Cabinetul tehnic a organizat, în scopul însușirii metodelor bune de lucru și un schimb de experiență la gospodăria de stat Cisnădie, la care au luat parte peste 50 de muncitori și tehnicieni din sectorul zootehnic al gospodăriei noastre.

ION DRINCU

Pescarii colectivei

Privit de sus, de pe deal, în lucirile soarelui care coboară spre asfințit, lacul Greaca oferă o priveliște atrăgătoare. Netedă, albastră, oglinda lacului este punctată doar ici-colo de bărcile pescărești care se întorc încet spre mal. Unele au ridicat pînze, iar vîntul, a cărui adiere molatecă noi nu o prea simțim, le împinge domol dinspre larg.

O zi de pescuit s-a terminat. Din ultimele bărci se descarcă „recolta" de pește. După ce au cîntărit-o și au predat-o la cherhana, pescarii urcă domol la cabana lor. Aici, la cîteva pirostrii ciorba pescărească dă ultimul clocot. Alături, în jurul unui alt foc se perpelesc înăbușit, la dogoarea jarului, cîteva zeci de crapi la proțap. Din cînd în cînd, pescarul care îi supraveghează îi întoarce cu grijă ca să nu-i răzbească focul. Mirosul de pește, îmbie la masă și curînd pescarii sorb cu poftă din ciorba bine ardeiată. Crapul la proțap, cald, mustind în propria lui grăsime, e cît se poate de gustos. Pe masă pîine albă din noua recoltă căci doar pescarii sînt și ei colectiviști.

În timp ce pescarii stau la masă, intru să văd mai îndeaproape cabana. Mă întovărășește vicepreședintele gospodăriei colective „Elena Sîrbu" din Greaca, comunistul Pena H. Petre. Cabana construită în anii aceștia, are 137 de paturi, rufărie curată, lumină electrică și stație de radioficare.

— Cînd e vreme rea, rămînem peste noapte și noi cei din Greaca, nu ne mai ducem în sat, îmi spune el. Avem doar de toate aici.

N-am trăit însă mereu așa, în cabană, cu lumină electrică și radioficare, așa cum avem acum datorită grijii părintești a partidului. Pe vremuri cînd balta o stăpînea Boierescu, ne uciuiam în colibe de stuf, la un foc cu vreascuri, ne bătea vîntul și ploaia... ba ne băteau și lepădăturile boierești. Administrator peste baltă și moșie era atunci unul Paicu. Fii-su, un bețiv și un ticălos, trăgea cu pușca de vînătoare după noi cînd îi venea cheful. Ba o dată l-am văzut bătînd niște pescari cu un gogeamite șarpe. Parcă erau turbați, așa se purtau cu noi. Dacă scăpa un porc de-al nostru pe marginea bălții îl împușcau și acolo rămînea, căci nu se încumeta nimeni să se ducă să-l ridice.

Cît privește plata pentru muncă, la sfîrșitul fiecărei luni, primeam un plic. Îți plătea administratorul cît voia. Dacă te încumetai să spui că te-a înșelat, te dădea afară sau pe mîna jandarmilor să-ți moaie oasele, și-ți rămîneau copiii muritori de foame.

Cuvintele bătrînului rostite domol, cu obidă, le ascultam acum nu numai eu, ci și ceilalți pescari care terminînd masa veniseră în cabană. Le-ascultau în tăcere și cred că în mintea fiecărui din cei vîrstnici se închega imaginea unor întîmplări asemănătoare, hidoase, pe care le trăiseră și ei.

Frînse tăcerea tot un bătrîn colectivist, Gheorghe Gălbinașu:

— La noi în Căscioarele stăpînea Dumitru Alimănișteanu. Asta nu dădea cu pușca, dar pentru te miri ce ne biciuia. Cît privește plata pentru ceea ce pescuiam ne plătea doar atît cît să putem trăi, s-o ducem de la un sezon la altul, ca să nu ne luăm lumea în cap.

— Pe vremea boierilor, adaugă brigadierul Gavrilă Victor, după ce pescarii ajungeau cu peștele la mal începea alt chin: să-l urce la cherhana. Îl duceau cum puteau: pe pari, cu coșurile, cu căruțele. Priviți acum: avem instalat un decovil, iar pescarii nu mai trebuie să-și scoată sufletul urcînd cu poverile de sute de kilograme.

— Pescuitul cum merge?

— Destul de bine, răspunde brigadierul mulțumit. Ieri am scos vreo 2.000 de kg. de plătică, șalău și știucă. Azi, peste 2.000...

— Cum e organizată brigada? îl întreb din nou.

— Brigada e împărțită în patru echipe. Echipa e formată din 12 pescari, are 4 bărci și un năvod. În ceea ce privește retribuirea, pescarii noștri primesc 60 la sută din venitul realizat, în bani. Anul trecut, pe aceeași vreme, un pescar a cîștigat cîte 1.000—1.100 lei lunar, în bani. Acum credem că vom obține și mai mult, iar recoltele la cultura mare au fost cît se poate de bune. Valoarea zilei-muncă va trece probabil de 32 de lei cît a fost planificat.

— De ce nu zici, măi Gavrilă, că sînteți și fruntași în întrecere? îl ia la „rost" un pescar din Căscioarele. Că o laudă nu strică atunci cînd este meritată.

— Să vedeți, se întoarce să mă lămurească moș Gălbinașu. Noi, colectiviștii din Căscioarele, Greaca și cei de la G.A.C. „Gura Argeșului" din Oltenița, sîntem în întrecere socialistă. Vecinii noștri din Greaca au fost mai bine pregătiți în acești ani, că au băgat năvoadele mai devreme. E meritul lor, de aceea și sînt în frunte...

— Dar nici noi nu ne lăsăm, susține cu convingere moș Constantin Androne, tot din Căscioarele. Poate că pînă la urmă i-om ajunge și întrece.

★

Înserarea se lasă ușor dinspre baltă. În cabană se aprinde lumina electrică, iar difuzoarele răspîndesc melodii vesele, plăcute. Mulți pescari răsfoiesc ziarele. Alții se adîncesc în lectura cărților sau la o partidă de șah. Peste lac și împrejurimi domnește liniștea. De departe, de pe mal, cabana luminată pare în tăcerea nopții un castel din basme. Au fost cîndva, pe-aici, pescari care dormeau în colibe, pe pămîntul gol?

Au fost. Și nici unul din aceștia nu va uita vreodată acele vremuri.

LUCIAN CURSARU

Carnet de reporter

La brigada condusă de Chiș Coloman din cadrul S.M.T.-Criș, care deservește unitățile din comuna Zerind, raionul Criș, un tractor stă defect de mai mult timp.

— Să mai spună cineva că tractorul ăsta nu merge!

Desen de C. CRĂCIUN

Consfătuirea de producție i-a ajutat cu adevărat

Consfătuirea de producție din acea seară, organizată de grupa sindicală se terminase de mult. După încheierea consfătuirii, o parte din mecanizatorii brigăzii a X-a de tractoare de la S.M.T. Hărman, care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective din Feldioara, regiunea Brașov, se împrăștiară care încotro. Alții au rămas însă la brigadă. Subiectul discuțiilor lor, deși nu mai erau în ședință, era același: „Ce ți-e și cu Pîrvu și Mailat. De ce oare n-or fi și ei oameni de înțeles...", spuse tractoristul Ion Cristoloveanu. „Acum după ce i s-a luat fiecăruia cîte un talon din carnetul de conducere poate că or să se îndrepte. Vor fi și ei mai disciplinați în muncă", vorbi tractoristul Martin Weber. „Ați văzut, toată brigada a fost împotriva atitudinii lor — atitudine care nu-și are rostul în munca noastră de mecanizatori atunci cînd este vorba de pîinea poporului. E cinstit însă din partea lo. că și-au recunoscut vina și că s-au angajat să se îndrepte"... mai spuse și tractoristul Zoltan Pall.

Dar despre ce este vorba?

La gospodăria agricolă colectivă din Feldioara, campania de recoltare a păioaselor se terminase. O parte dintre tractoriști trecuseră la executarea arăturilor adînci de vară, iar alții la însilozări. Cîțiva tractoriști însă, au fost repartizați pentru 2—3 zile cu combinele să ajute la recoltatul păioaselor de pe tarlalele altei unități. Printre aceștia se aflau și Niculae Pîrvu și Ion Mailat I. „Eu nu merg să lucrez la altă unitate" a spus Pîrvu. Mailat i-a ținut isonul.

— Nici unul, nici altul nu aveți dreptate, le-a spus celor doi tractoriști, comunistul Ion Pațincu, șeful brigăzii a X-a. Putem noi, oare, ca mecanizatori să fim indiferenți cînd vedem că grîul altor unități se va pierde dacă nu va fi recoltat în cîteva zile?

Asemenea vorbe le-au fost spuse prietenește atît lui Pîrvu cît și lui Mailat și de alți tractoriști din brigadă. Vorbele și sfaturile celorlalți tractoriști însă, se „duceau" în vînt.

— Să trimitem alți tractoriști să dea o mînă de ajutor la acea unitate, îi spuse șefului de brigadă, tractoristul Cristoloveanu, iar pe Pîrvu și Mailat, adaugă el, o să-i criticăm aspru.

— E bine ca atitudinea lor s-o discutăm cu întreaga brigadă, întări cele spuse de Cristoloveanu, tractoristul Pall.

Așa se face că într-una din zilele lui august, la brigada a X-a, s-a convocat, din inițiativa comunistului Petre Züch, președintele comitetului sindicatului, o consfătuire de producție cu toți mecanizatorii. La ordinea de zi a consfătuirii un singur punct: disciplina în muncă a celor doi tractoriști. Dar, Pîrvu și Mailat n-au fost criticați numai pentru faptul că au refuzat să ducă la îndeplinire sarcinile date de conducerea S.M.T.-ului, ci și pentru alte abateri de la disciplină: uneori ei au făcut lucrări de proastă calitate, sau nu au îngrijit mașinile așa după cum este stabilit în normativul tehnic. La cuvînt, în acea seară, s-au înscris toți mecanizatorii. Fiecare a avut ceva de spus despre abaterile și lipsurile în muncă ale lui Pîrvu și Mailat.

— Nu-i pentru prima oară cînd acești tovarăși sînt discutați în consfătuirile noastre de producție pentru abateri de la disciplină și pentru că de multe ori fac treabă de mîntuială, a spus tractoristul Weber. Pentru ca ei însă să nu mai repete asemenea fapte, conducerea S.M.T.-ului nostru va trebui să ia măsuri mai hotărîte. Așa poate se vor îndrepta, vor lucra în rînd cu noi toți, încheie Weber.

Toți mecanizatorii brigăzii a X-a au fost de acord cu această propunere. Conducerea S.M.T.-ului a luat măsura ca celor doi mecanizatori să li se ridice cîte un talon din carnetul de tractorist.

În acea seară, în timpul consfătuirii și după aceea, Pîrvu și Mailat au fost tare abătuți. Se vedea că le părea rău de cele petrecute, de faptele lor care nu se împăcau cu disciplina de mecanizatori. Și unul și altul, s-au ridicat în consfătuire și și-au recunoscut greșelile.

— Am greșit nu numai atunci cînd am refuzat să îndeplinim o sarcină dată de brigadă și de conducerea stațiunii, ci și atunci cînd executam lucrări de proastă calitate sau nu îngrijeam bine tractorul. În această consfătuire, prin critica lor, toți ceilalți tovarăși m-au ajutat să înțeleg că nu am muncit cu spirit de răspundere, că am fost nedisciplinat. Le mulțumesc pentru aceasta și îi asigur că pe viitor n-o să mai săvîrșesc astfel de greșeli. Am să mă străduiesc ca în toate muncile să mă aflu în rîndurile celor mai harnici și mai disciplinați tractoriști pentru a-mi putea reprimi talonul, a spus printre altele, în acea seară, tractoristul Pîrvu.

De la întîmplarea cu cei doi tractoriști au trecut mai multe săptămîni. În această vreme, la gospodăria colectivă din Feldioara, mecanizatorii brigăzii a X-a lucrau de zor la arăturile adînci, la însilozări și pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă. Se însilozaseră astfel aproape 600 tone de porumb siloz și se pregătise o suprafață de mai bine de 600 de ha pentru însămînțări. Printre fruntași la toate aceste lucrări erau și tractoriștii Pîrvu și Mailat.

— Acum muncesc bine cei doi tractoriști. În toate lucrările pe care le execută la brigada lor, se află printre primii. Le-a prins bine critica din consfătuirea de producție, îmi spuse tov. Ion Jiga, organizatorul de partid al S.M.T.-ului.

— Dar cu taloanele cum rămîne? îl întreb pe tov. Jiga.

— Dacă lucrează tot așa de bine ca în ultimele două-trei săptămîni, și bineînțeles dacă vor fi disciplinați în muncă, au șanse ca în zilele următoare să le primească.

GH. BACIU

Inginerii şi tehnicienii agronomi — cadre de bază ale agriculturii noastre

Educaţia în atenţia organizaţiilor de partid

Comuna noastră are trei gospodării colective. Toate trei sînt unităţi mari şi puternice. Gospodăria colectivă „8 Martie", de pildă, are peste două mii de hectare.

Deşi tînără, gospodăria acordă o deosebită atenţie folosirii intensive a pămîntului. Pe 145 de hectare a cultivat legume în sistem irigat. Sute şi sute de hectare au fost ocupate cu culturi intercalate (dovleci şi fasole în porumb) şi culturi duble. Celelalte două gospodării colective din comună folosesc şi ele intensiv pămîntul, obţinînd producţii bune.

Gospodăriile agricole colective din comună au putut să-şi pună sarcini mai mari în legătură cu folosirea intensivă a terenului şi pentru că li s-a asigurat o asistenţă agrotehnică permanentă. În fiecare gospodărie lucrează cîte un inginer agronom. Toţi trei inginerii sînt tineri ieşiţi de curînd de pe băncile facultăţilor.

Organizaţiile de partid din gospodării şi consiliile de conducere s-au preocupat de la bun început ca inginerii să aibă condiţii bune de muncă şi tot au încurajat căutările acestora, le-au întărit autoritatea în faţa colectiviştilor. De educarea comunistă a inginerilor s-au ocupat personal secretarii organizaţiilor de partid din gospodării. Munca secretarilor a fost rodnică. Inginerii Ilie Călugăreanu de la G.A.C. „8 Martie" şi Vasile Pietraru de la G.A.C. „1 Mai" au fost primiţi de curînd în rîndul candidaţilor de partid.

Comitetul comunal de partid se ocupă şi el de educaţia comunistă a celor trei ingineri, îi ajută să-şi împărtăşească unul altuia experienţa şi, mai ales, îi învaţă cum să lucreze cu oamenii, cum să şi-i apropie. Iată un exemplu.

Tovarăşul Călugăreanu Ilie este foarte inimos, are o bună pregătire de specialitate şi multă dorinţă de a lucra bine. În pofida acestor calităţi, l-am auzit uneori pe colectivişti exprimîndu-şi nemulţumirea faţă de felul de a munci al inginerului. Nemulţumirea colectiviştilor în cauză era îndreptăţită. Adesea inginerul ignora pe brigadieri şi pe şefii de echipă, dimineaţa distribuia oamenii şi atelajele la alte lucrări sau pe alte tarlale şi nu la acelea pe care le stabilise în seara precedentă împreună cu brigadierii. Se întîmpla nu o dată ca inginerul să nu poată acorda suficientă asistenţă agrotehnică într-un sector sau altul fiindcă voia să se ocupe singur de orice mărunţiş, să rezolve personal probleme mici. Alteori, în schimb, inginerul rezolva de unul singur chiar şi probleme de competenţa adunării generale. Aşa, de pildă, a hotărît în cîteva rînduri să se taie zile-muncă unor colectivişti.

La primirea sa în rîndul candidaţilor de partid, comuniştii din gospodăria colectivă „8 Martie" au remarcat că tovarăşul Călugăreanu a lichidat o bună parte din lipsurile de mai sus. Atît organizaţia de bază cît şi comitetul comunal de partid îl vor ajuta în continuare ca să le lichideze în întregime.

Cu totul opuse sînt lipsurile ce se manifestă la tovarăşul Şerban Mircea, inginer la gospodăria colectivă „Dr. Petru Groza". Dînsul lucrează puţin chiar şi cu brigadierii şi şefii de echipă. Între ei şi colectivişti nu există suficientă apropiere. Sfaturile sale îmbracă prea mult caracterul de dispoziţie. Pe tovarăşul Şerban îl interesează încă prea puţin faptul că brigadierii nu ştiu totdeauna cum să pună în practică indicaţiile tehnice pe care le dă, iar la cîmp iese destul de rar. Organizaţia de partid din G.A.C. „Dr. Petru Groza" şi comitetul comunal de partid îl vor ajuta pe tovarăşul Şerban să lichideze aceste lipsuri şi sîntem convinşi că el le va înlătura.

N-am vorbit aproape de loc de tovarăşul Pietraru Vasile, inginerul agronom al G.A.C. „1 Mai". Despre dînsul toţi membrii gospodăriei colective în care munceşte au numai cuvinte de laudă.

Sarcini mari se pun şi în faţa gospodăriilor colective din Ulmeni. Unind hărnicia cu ştiinţa, colectiviştii sînt hotărîţi să smulgă pămîntului recolte tot mai bogate. Pentru 1962, de exemplu, gospodăriile şi-au propus ca pe sute de hectare cultivate cu porumb în sistem neirigat să se obţină cel puţin 5000 de kg de boabe la hectar. Ne cunoaştem bine forţele, îi cunoaştem bine şi pe inginerii care ne îndrumă. Pregătirea lor profesională şi stilul comunist de muncă pe care şi-l însuşesc sînt şi ele o chezăşie că producţiile mari pe care ni le propunem vor fi obţinute.

SLAV STOIAN
secretar al comitetului comunal de partid din Ulmeni

Datorită măsurilor luate de partid şi guvern, în agricultura ţării noastre lucrează în prezent peste 34.000 de cadre de specialitate cu studii superioare şi medii — ingineri şi tehnicieni agronomi şi zootehnişti, horticultori, veterinari etc.

Foarte multe din aceste cadre îşi desfăşoară activitatea în gospodăriile agricole colective. Sutele de mii de colectivişti văd în inginerii şi tehnicienii veniţi alături de ei, tovarăşi apropiaţi, sprijinitori de nădejde în lupta pentru continua prosperare a gospodăriilor colective, pentru belşug şi bunăstare.

În pagina de faţă prezentăm unele aspecte din activitatea cîtorva dintre cei 73 de ingineri şi tehnicieni care muncesc în gospodăriile colective din raionul Olteniţa, raion cu agricultura complet colectivizată, ca de altfel toate raioanele regiunii Bucureşti.

La gospodăria colectivă din Chirnogi, echipa de grădinari e gata de lucru. În fotografie: inginerul agronom, Gheorghe Samara, dînd ultimele îndrumări. Tema: recoltarea cu grijă pentru ca oraşele să primească numai marfă de prima calitate.

Foto: C. DUMITRU

O problemă de organizare

Organizarea muncii este în primul rînd sarcina consiliului de conducere. Eu şi ceilalţi colectivişti care fac parte din consiliu am primit de la tov. Bălătică Maria, inginera gospodăriei noastre un ajutor preţios şi în această direcţie. A ei a fost propunerea să organizăm retribuirea suplimentară nu pe bază de acord individual, care ni se părea o formă mai stimulatorie, ci pe grupe mici de colectivişti. Făcînd această propunere inginera a argumentat-o temeinic şi absolut toţi colectiviştii au înţeles pe deplin avantajele formei de retribuire propuse. Retribuirea pe bază de acord individual cerea recoltarea separată, transportul separat, cîntărirea separată şi ţinerea separată a evidenţei producţiei obţinute de fiecare colectivist la culturile prăşitoare. Greutatea şi dezavantajele acestui sistem sînt evidente.

Anul acesta noi am organizat retribuirea pe grupe mici. În gospodăria noastră grupele mici sînt formate din cîte 7 oameni. Ne-am oprit la grupa de 7 oameni fiindcă la numărul acesta de braţe de muncă revine un atelaj. Prin natura muncii sale conducătorul de atelaj devine un fel de responsabil de grupă. În cadrul grupei de 7 oameni dotate cu atelaj, procesul de producţie se poate organiza în cele mai bune condiţii. Cînd forţele grupei nu sînt suficiente, pentru o lucrare (treieratul florii-soarelui de pildă), ea se execută cu sprijinul întregii echipe de producţie.

Organizarea şi retribuirea muncii pe grupe mici de colectivişti propusă de inginera noastră a dat rezultate bune, îndeosebi în echipele ai căror şefi şi-au îndeplinit foarte conştiincios sarcinile. Echipa a 4-a din brigada I, echipă condusă de colectivista Iordache Vasila, a recoltat 1.720 de kg de floarea-soarelui la ha. Producţia echipei a 6-a din aceeaşi brigadă a fost însă mai mică cu 110 kg. Cauza? Tov. Măglaşu Florica, şefa echipei, a socotit că din moment ce are echipa împărţită pe grupe cointeresate prin plată suplimentară să obţină producţii mari, nu e nevoie să acorde prea multă atenţie felului cum se execută lucrările. Din această pricină praşilele nu s-au executat totdeauna la vreme şi nici calitatea lor n-a fost fără cusur.

La propunerea inginerei însuşită de organizaţia de partid a gospodăriei şi apoi de adunarea generală a colectiviştilor, noi retribuim suplimentar pe colectivişti cu 30 la sută din porumbul obţinut peste plan şi cu 25 la sută din valoarea sfeclei şi a florii-soarelui ce depăşeşte producţia planificată. Am hotărît să acordăm drept plată suplimentară procente nu prea mari din producţia obţinută peste plan sau din valoarea ei fiindcă toţi membrii gospodăriei sînt hotărîţi să lupte neobosit pentru dezvoltarea averii obşteşti, la fondul de bază se alocă de aceea o bună parte a veniturilor obţinute peste plan.

LAICU NICOLAE
preşedintele G.A.C. „23 August"

Clipe de... destindere

Se spune că după ce s-au întîlnit pentru prima oară, cei trei agronomi din Spanţov şi-au promis reciproc să se întîlnească împreună de fiecare dată în clipele de destindere. O bucată de vreme, pentru cei trei lucrurile au decurs normal. Astăzi, întîlnire la inginerul Mihai Păsculescu, mîine la tehnicianul Ion Dumitru, poimîine la Vasile Totolici, celălalt tehnician. Principalul dezavantaj al acestor întîlniri era pentru colectiviştii din Spanţov, că „clipele" de destindere ale agronomilor se transformau aproape întotdeauna în multe ore. Să recunoaştem totuşi că exista şi un avantaj. Dacă membrii gospodăriei „Vasile Roaită" aveau nevoie de inginerul agronom, era destul să-l găsească pe unul dintre cei doi tehnicieni, care o fi: ori Dumitru, ori Totolici. Unul ştia neapărat unde poate fi găsit al treilea, cel căutat. Şi tot aşa îşi descopereau tehnicienii gospodăriilor lor şi colectiviştii de la „Steagul Roşu" sau de la „Grigore Preoteasa".

Dar asta a fost odată. Nu se putea ca deosebirile de temperament şi de gusturi să nu-i despartă. Inginerului Păsculescu îi plac mai ales plimbările — ziua, seara, oricînd — la Olteniţa sau la Bucureşti. Tehnicianului Dumitru îi plac balurile, ceaiurile dansante, care, inevitabil se lasă cu mahmureală şi cu dispariţia poftei de muncă; celălalt tehnician, Totolici, mai în vîrstă fiind, cu un temperament mai puţin viforos, nu încearcă plăceri în plimbări şi baluri: stă acasă. Dimineaţa pînă pe la 9—10, după amiază cam de pe la unu. Restul timpului — cîteva „bunăziua" şi „ce mai e pe-aici" la sediul gospodăriei colective şi... cam atît.

...Am lăsat pe colectiviştii din cele trei gospodării colective fiecare la munca lui şi am plecat în căutarea celor trei. Rezultatul: Păsculescu era la Bucureşti, Dumitru la Olteniţa, Totolici îşi făcea somnul de după masă.

După cum se vede, nefiind bal, Dumitru nu şi-a respectat programul în ziua aceea...

E bine ca organele agricole de care aparţin aceşti trei tovarăşi să le amintească aşa cum se cuvine de îndatoririle ce le revin.

Iniţiativă

Porumbul pentru siloz au fusese însămînţat tot în aceeaşi zi. Astăzi 10 hectare, peste 5 zile alte 10 hectare, apoi restul de 10. Eşalonare bine gîndită dacă ţinem seama de ceea ce pretinde un siloz de primă calitate: recoltarea porumbului în faza de coacere lapte-ceară.

Or, însămînţînd deodată tot porumbul, colectiviştii n-ar fi prididit cu însilozatul respectînd amintita condiţie.

Se părea că în privinţa acestei sarcini din planul de producţie, a însilozării celor 1.200 de tone de porumb, nu mai are ce modificare să intervină. Lucrurile erau clare, lanurile promiteau recoltă bună. Se părea numai, pentru că modificări tot au trebuit operate. Şi iată de ce.

În preajma secerişului la grîu, într-o şedinţă a consiliului de conducere, tovarăşul Ion Radu, tehnicianul agronom al gospodăriei, a venit cu o propunere a cărei dublă soluţie o şi găsise de altfel.

Şi-a început cuvîntul cu o constatare:

— Conform planului am însămînţat după orz 32 de hectare cu porumb furajer. Dar de ce n-am continua cu semănatul porumbului şi după grîu? Să zicem încă vreo 70—80 de hectare.

Aceasta a fost, ca să zic aşa, prima parte a propunerii. O scurtă discuţie: avem sămînţă? ne-o ara S.M.T.-ul îndată după secerat, care echipe să se ocupe cu semănatul? — şi hotărîrea a fost luată: de acord.

A urmat a doua parte a propunerii:

— Aţi observat probabil că porumbul de pe primele 10 hectare însămînţat pentru siloz a înspicat şi a făcut ştiuleţi la fel ca cel pentru boabe. Propun să nu-l mai însilozăm, să-l lăsăm să se coacă. Vreo 3 vagoane de boabe peste plan ar fi tocmai bune să putem spori numărul de porci şi de păsări.

Membrii consiliului văzuseră şi ei cît de bine crescuse lanul de porumb pentru siloz. Erau siguri că cel puţin o treime din el va avea destul timp să se coacă. Aveau însă o singură rezervă: adică cum, să însilozăm mai puţin?

Răspunsul îl dădea clar prima propunere deja acceptată: porumbul semănat în cultură dublă va acoperi foarte bine nu numai necesarul de hrană dată animalelor la iesle, ca masă verde, dar va rămîne de ajuns şi pentru însilozare...

— ...Cu condiţia să obţinem cel puţin 10.000 de kg. masă verde la hectar, ceea ce este pe deplin posibil dacă vom semăna porumbul imediat după seceratul grîului, cînd în sol mai există umezeală, dacă.. etc., etc.

Scurt, concis, tehnicianul agronom a arătat cele cîteva condiţii ce se cer respectate pentru ca „să nu însilozăm mai puţin decît prevede planul".

Şi acum un scurt calcul: gospodăria colectivă „Dunărea" din satul Nou a însilozat 1250 de tone de porumb. Dintre acestea 750 de tone sînt din porumbul special destinat astă primăvară însilozării, iar 500 de tone porumb din cultură dublă. Nici nu mai punem la socoteală miile de kg. de porumb masă verde ce se dă zilnic la iesle animalelor gospodăriei.

Tovarăşul Ion Radu a făcut propunerea care s-a dovedit atît de bună, astăvară, scurt timp după ce adunarea generală a comuniştilor din gospodărie votaseră primirea lui în rîndurile membrilor de partid. Dar asemenea propuneri bune, menite să contribuie la continua dezvoltare a colectivei a mai făcut el şi înainte de a cere să fie primit în partid, şi în timpul stagiului de candidat. Dovadă — votul de încredere al comuniştilor, dragostea cu care îl înconjoară şi-i urmează sfaturile toţi colectiviştii.

Nu rarul umple carul!

Întorcîndu-se seara de pe cîmp, îngheţat şi cam necăjit, Radu Dumitru a găsit pe biroul său, prinsă cu un colţ sub călimară — să n-o zboare curentul cînd va deschide uşa — nota telefonică: „Mîine vă vine inginer".

Vestea aceasta, pe care — să fim drepţi — o aştepta de multă vreme, l-a făcut să uite că grîul de pe vreo 20 de hectare, semănat cam tîrziu şi prea la suprafaţă, suporta greu gerul. Bucuria luase repede locul îngrijorării. Şi tot repede începu să-l încerce îndoiala. Dar dacă s-or răzgîndi pînă mîine? Doar mai sînt şi alte gospodării fără ingineri?

Povestindu-ne frămîntările acestea, Dumitru Radu ni se destăinuie: „în seara aceea se întîmpla cu mine un lucru pe care nu ştiu dacă o să-l înţelegeţi. Simţeam că mă nemulţumeşte tocmai ceea ce pînă atunci îmi făcuse o deosebită plăcere şi-mi era parcă ciudă că oamenii au prea multă încredere în priceperea mea. Îndatoririle de preşedinte mă făcuseră să pricep înaintea celorlalţi colectivişti şi mult mai mult decît ei cît de mare nevoie are gospodăria de un inginer al său. Atunci, seara, am dat telefon la S.M.T. Mi-a răspuns organizatorul de partid. Pînă să-i spun ce vreau mi-a luat-o dînsul înainte. „Mîine vă aduc inginerul. Pregătiţi-i casă".

★

În prima zi de lucru, inginerul Valeriu Dumitrescu a făcut cunoştinţă cu oamenii, iar în următoarele cu pămîntul. Însoţit de cîte un brigadier a străbătut de două ori de la cap la cap terenul gospodăriei. Cînd şi cînd lua probe de pămînt, des de tot punea întrebări: „Ce a fost cultivat în 1960 aici? Dar în 1959? Cît a dat la hectar grîul cultivat anul trecut pe tarlaua aceasta?" Răspunsul la această din urmă întrebare, pusă brigadierului de la a doua, nu l-a mulţumit pe inginer. Dovadă uimirea: „numai atît!" şi apoi sumedenia de întrebări despre planta premergătoare, soiul de grîu cultivat, data şi adîncimea arăturii şi însămînţării, cantitatea şi felul îngrăşămintelor aplicate..

Fiindcă-i punea adesea în încurcătură, întrebările inginerului nu prea erau pe placul brigadierilor.

— Ia nu ne mai sîcîiţi atîta, tovarăşe inginer, că aici nu-i şcoală şi nici lot de experienţă să faci totul ca la carte — i-a răspuns într-o zi brigadierul de la a treia.

Dar, în loc să-l asculte, inginerul a prins să-l sîcîie şi mai mult cînd a aflat că în aceeaşi tarla, pe două parcele vecine, grîul dăduse producţii diferite deşi se făcuseră, după cum spunea brigadierul, aceleaşi lucrări, se semănase acelaşi grîu, în aceeaşi zi, după aceeaşi premergătoare.

— Aici probabil că a condus alt mecanizator tractorul — a spus gînditor inginerul, căutînd să-şi explice cauza diferenţei de recoltă. Nu ştiţi cumva cîte fire la metrul pătrat au fost pe o parcelă şi cîte pe cealaltă?

Brigadierul nu s-a grăbit să răspundă. Atît presupunerea cît şi întrebarea i se păreau de-a dreptul ciudate. „Hehei, nenişorule, oamenii de la noi nu stau să numere spicele din lan; ei ară, seamănă recoltează! Ce o să mai rîdă preşedintele cînd i-oi spune ce-i umblă dumnealui prin cap!"

★

Era într-o zi din pragul acestei primăveri. Şedinţa cu brigadierii începuse dis-de-dimineaţă; acum trecuse de amiază şi nici gînd să se isprăvească. Inginerul explica amănunţit oamenilor tot ce constatase şi ei înţelegeau acum rostul atîtor întrebări la care trebuiseră să răspundă în zilele din urmă. Valeriu Dumitrescu nu li se mai părea un om de neînţeles. „Şcoala" pe care o făcuse cu el, vizitînd cîmpurile căpăta deplină justificare.

Dintre toate problemele discutate, asupra uneia a stăruit inginerul mai mult.

— E păcat să irosim îngrăşămintele şi atîta muncă pentru un număr de plante mai mic decît poate pămîntul hrăni. Ori, cum bine ştiţi, ce-am văzut pe teren? Într-un loc tractoristul a mînat prea repede şi-a lăsat în pămînt grîu puţin; în altul, colectiviştii au tăiat din porumb socotind că dă mai mulţi ştiuleţi dacă-l lasă rar. Şi-ntr-un caz şi-n celălalt, asta înseamnă pagubă.

★

Una din ultimele şedinţe ale inginerului cu brigadierii şi şefii de echipe s-a ţinut zilele trecute. Subiectul şedinţei: analiza rezultatelor obţinute la culturile de toamnă. Urmărind perseverent să demonstreze cît de importantă este densitatea corespunzătoare a plantelor la ha, agronomul a putut aduce la şedinţă date dintre cele mai semnificative. I le-au oferit chiar unii colectivişti cărora inginerul nu reuşise în timpul anului să le risipească complet părerea că „rarul umple carul" şi tăiaseră la prăşit din plantele de porumb. Aceste date arătau că pe terenuri de aceeaşi fertilitate, la fel lucrate, cu aceeaşi producţie la planta de porumb se obţinuseră recolte de mărime diferită. Explicaţia, una singură: numărul de plante la hectar. Şi întrucît inginerul organizase recoltarea separată a porumbului de pe parcelele care aveau aceeaşi densitate nu i-a fost greu să dovedească că cea mai bună producţie a dat-o cultura de porumb cu 32.000 de plante la hectar. Mai întîi brigadierii şi şefii de echipe, iar apoi şi colectiviştii s-au convins că pe parcelele care au numărat doar 25.000 de plante la hectar, gospodăria a pierdut circa 1.400 de kg de porumb ştiuleţi la unitatea de suprafaţă.

La plecarea din Chiselet ne-am amintit de întîmplarea cu care încep aceste însemnări.

— Şi cum a rămas cu grîul de pe cele 20 de hectare? l-am întrebat pe tovarăşul Radu Dumitru.

— L-am tăvălugit, l-am îngrăşat suplimentar, după ce s-a întremat bine, i-am dat şi-o grapă şi de unde în iarnă gîndeam c-o să-l întoarcem, a ieşit un grîu de toată frumuseţea. Aşa cum ne asigurase tovarăşul inginer...

Tov. Popa, preşedintele G.A.C. „Drumul lui Lenin" din Luica, se poartă grosolan cu inginerul agronom al gospodăriei şi de multe ori nu ţine seama de propunerile întemeiate ale acestuia.

— Auzi mă, ieşi afară pînă nu mă înfurii!

Desen de C. CRĂCIUN

Sarcină de onoare

Nu de mult plenara Comitetului raional de partid a aprobat un plan de măsuri pentru realizarea de către gospodăriile colective în 1962 a unei producţii medii de porumb de cel puţin 5.000 kg boabe la hectar pe o treime din terenul neirigat destinat însămînţării acestei culturi. Este o sarcină pe cît de importantă, pe atît realizabilă. Se înţelege cît de important este rolul inginerilor şi tehnicienilor agronomi din raion pentru înfăptuirea acestei sarcini de mare răspundere.

N-au trecut decît două săptămîni de la aprobarea planului de măsuri şi grija pentru traducerea lui în viaţă îşi arată primele roade. Astfel au fost identificate aproape 11.000, din cele 11.500 de hectare prevăzute să fie însămînţate în condiţii agrotehnice superioare. Ele se găsesc, potrivit recomandărilor, mai ales în zonele cu apa freatică mai la suprafaţă din luncile Dunării, Argeşului, Sabarului. Pe unele din aceste suprafeţe s-a şi început executarea arăturilor. Recomandările prevăd arătură la 30—35 cm. adîncime executate cu plugul cu scormitor în agregat cu grapa stelată în afară de terenurile podzolite pe care nu se va folosi grapa stelată. Respectarea acestei măsuri agrotehnice de bază este privită cu răspunderea cuvenită de majoritatea cadrelor chemate să o aplice. Sînt însă şi excepţii. Pe bună dreptate conducerea S.M.T.-ului Ulmeni a luat măsuri să sancţioneze atît pe tractoristul care a arat terenul gospodăriei colective „Steagul Roşu" din Spanţov la o adîncime mai mică decît cea indicată, cît şi pe tehnicianul care a recepţionat lucrarea.

Este greu de interpretat altfel decît ca lipsă de răspundere, superficialitatea cu care tehnicianul a recepţionat o lucrare prost făcută fără să ţină seama că aceasta va dăuna în primul rînd rezultatelor propriei sale munci. Căci în hotărîrea plenarei comitetului raional scrie limpede: „Pînă la 1 octombrie 1961, toate loturile stabilite vor fi repartizate şi date în răspunderea personală a inginerilor şi tehnicienilor agronomi din gospodăriile agricole de stat şi colective".

În legătură cu această prevedere trebuie făcută o precizare. Cum aminteam mai sus, aproape toate cele peste 11.000 de hectare sînt identificate. Dar numai o parte, reprezentînd mai puţin de jumătate din totalul lor, au fost „repartizate şi date în răspundere personală". Adică mai puţin de jumătate din teren a fost delimitat precis, prin marcări, şi etichetat. Dacă la prima vedere această delimitare pare o treabă simplă, în realitate efectuarea ei tîrzie atrage după sine alte neajunsuri. Căci tot plenara a recomandat ca *înainte* de arătură, terenul să fie îngrăşat cu 20-30 de tone de gunoi de grajd la hectar, iar, în lipsă de îngrăşăminte chimice, cu 40 de tone de gunoi la hectar. Lesne se poate observa că întîrzierea delimitării terenului duce la efectuarea tîrzie şi deci cu efecte sub cele aşteptate, a fertilizării terenului.

De bună seamă că inginerii şi tehnicienii agronomi din raion sînt în primul rînd interesaţi să grăbească executarea în termen al lucrărilor prevăzute.

Acelaşi plan cuprinde şi alte indicaţii în măsură să asigure succesul propus. Aşa, de pildă, se prevede ca pe loturile de porumb cu recoltă planificată la 5.000 kg boabe să lucreze colectiviştii din brigăzile şi echipele fruntaşe pe gospodării care au cîştigat o bună experienţă în obţinerea de producţii mari. Se mai prevede ca între 1 decembrie 1961—31 ianuarie 1962, sfatul popular raional să organizeze cu brigadierii din unităţi cursuri pentru însuşirea regulilor agrotehnice superioare în cultura porumbului. Cunoştinţele căpătate la aceste cursuri scurte de 5-6 zile sînt desigur preţioase. Dar ele trebuie, desigur, completate. Şi ce alt prilej mai nimerit poate fi pentru aprofundarea şi lărgirea cunoştinţelor, decît cursurile agrotehnice conduse pe tot timpul iernii de inginerii şi tehnicienii din gospodăriile colective!

Obţinerea în 1962 a unei producţii de 5.000 kg boabe pe o treime din suprafaţa ce va fi însămînţată cu porumb reprezintă o sarcină de onoare a tuturor inginerilor şi tehnicienilor care lucrează în agricultura raionului Olteniţa. De strădania şi priceperea lor depinde într-o mare măsură reuşita deplină a acestei acţiuni menită să demonstreze practic marile posibilităţi de care dispune agricultura noastră pentru continua sporire a producţiei.

Mereu prezentă perspectiva

În aceste zile de sfîrşit de septembrie cînd strînsul recoltei încă nu s-a terminat, iar însămînţările de toamnă sînt în curs, gospodăria noastră pare un stup în toiul roitului. Se recoltează orezul şi legumele, porumbul, sfecla, floarea-soarelui, se însămînţează, se vinifică... Întregul mecanism al gospodăriei colective se mişcă cu precizie şi omul străin de sat n-ar putea bănui că unitatea noastră n-are nici un an de cînd a luat fiinţă.

Am redat pe scurt aspectul de mai sus pentru a se înţelege că în această perioadă cînd preşedinţii unor gospodării se plîng că trebuie să fie în zece locuri odată, eu şi tovarăşul Samara Gheorghe, inginerul agronom putem — fără a neglija sarcinile curente — să ne ocupăm de două probleme pe care le-aş numi de perspectivă. Este vorba de pregătirea producţiei anilor viitori şi, legat de aceasta, de dezvoltarea de aşa natură a gospodăriei încît — în condiţiile mecanizării crescînde a lucrărilor agricole — să asigurăm folosirea completă a forţei de muncă a colectiviştilor şi venituri mereu mai mari la ziua-muncă.

Precizez de la bun început că atingerea obiectivelor propuse va trebui să se realizeze — aşa cum a stabilit adunarea generală a comuniştilor din gospodărie — în condiţiile păstrării profilului de unitate cerealieră.

Gospodăria noastră va continua să cultive şi pe viitor aproximativ 800 de ha cu grîu şi aproape 600 cu porumb. Orice diminuare a acestei suprafeţe în favoarea grădinii de legume şi a plantelor furajere se va face numai în cazul că sporul sigur de recoltă duce la o producţie globală de cereale nu mai mică, nici măcar egală, ci mult superioară celei din anul precedent. Anul acesta gospodăria noastră cultivă pe suprafeţe întinse grîu de înaltă productivitate. Pe 100 de ha, din care 40 au fost cultivate anul acesta cu mazăre, vom pune grîu pentru sămînţă. Alegerea acestor 100 de ha, pregătirea lor şi a grîului cu care le vom însămînţa au fost făcute sub îndrumarea mea directă şi a inginerului gospodăriei.

Din sarcina organizaţiei de partid şi a consiliului de conducere tot noi doi ne-am ocupat şi de alegerea celor 250 de ha pe care vom cultiva porumb ce trebuie să dea, în sistem neirigat, cel puţin 5.000 de kg de boabe la hectar. O bună parte din cele 250 de ha a fost deja arată adînc şi fertilizată cu gunoi de grajd. În primăvară şi chiar în cursul vegetaţiei porumbului terenul va mai primi şi îngrăşăminte chimice. Pe restul suprafeţei cultivate cu porumb — 320 de hectare — vom cultiva şi dovleci. Sămînţa de dovleci a şi fost pregătită. Inginerul s-a îngrijit personal ca să fie oprite pentru însămînţări seminţele celor mai mari şi mai frumoşi dovleci. Suprafeţele cultivate cu păioase le vom însămînţa la anul în parte cu furaje, îndeosebi porumb în cultură dublă. În plus, vom extinde în 1962 grădina şi orezăria, iar 15 ha de teren slab productiv, aflat în pantă, sînt desfundate în prezent pentru a fi plantate în primăvară cu vie. Ţinînd seama de tradiţia existentă în comună, tov. Samara a propus, iar consiliul de conducere a acceptat, ca gospodăria să organizeze producerea de material săditor vitipomicol.

Desigur că pentru a obţine pe 250 de ha 5.000 de kg de porumb-boabe la ha, pentru ca să pui culturi intercalate pe 320 de ha cultivate cu porumb şi culturi duble pe sute şi sute de hectare, obţinînd totodată producţii mari, se cere multă muncă, praşile repetate, o bună fertilizare a terenului. Extinderea viei, a grădinii de legume şi orezăriei va mări, de asemenea, cererea de muncă. Sporind consumul de muncă la hectarul cultivat eu şi tovarăşul inginer vom face — aşa cum ne-a cerut organizaţia de partid — calcule precise privind producţiile ce trebuie obţinute pentru ca consumul de muncă pe unitatea de produs să fie micşorat. Aceste calcule ne vor ajuta să sporim productivitatea muncii, mărind atît acumulările la fondul de bază cît şi valoarea zilei-muncă.

Colaborarea dintre mine ca preşedinte şi inginerul gospodăriei, colaborarea noastră cu întreg consiliul de conducere şi buna organizare a muncii în brigăzi, îndrumarea permanentă a organizaţiei de partid, iată, de fapt, ce ne-a permis ca acum, în toiul unei campanii dintre cele mai pretenţioase, să ne putem ocupa de rezolvarea unor probleme de perspectivă, probleme ce privesc producţia anilor următori.

NICOLAE STANIMIR
preşedintele
G.A.C. „Tudor Vladimirescu"
comuna Chirnogi

Pagină realizată de:
M. CALIANU
şi
T. OPREA

A 12-a aniversare a R. P. Chineze

La 1 octombrie se împlinesc doisprezece ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze. 1 Octombrie 1949 constituie începutul unei ere noi, de libertate și progres pentru marele popor chinez, care a pus capăt definitiv înrobirii imperialiste, stăpînirii feudalismului și capitalismului comprador în China. Victoria revoluției populare în China și proclamarea R. P. Chineze au constituit un eveniment istoric important. Revoluția populară condusă de Partidul Comunist Chinez a făcut întotdeauna parte integrantă din revoluția socialistă proletară mondială, al cărei început a fost marcat de Revoluția Socialistă din Octombrie, cel mai însemnat eveniment din întreaga istorie a omenirii.

Pornind pe drumul vieții noi, poporul chinez a obținut, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, însemnate succese în construcția socialistă a țării. Primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a pus bazele unei mari dezvoltări a economiei Chinei populare. Un accent deosebit s-a pus pe dezvoltarea industriei grele. Combinatul metalurgic din Ansan, uzina de automobile din Cianciun, uzina de tractoare din Loian, uzinele de mașini-unelte grele din Taiuan și Uhan, uzina de tuburi electronice din Pekin, noile centrale din Sian, Șițziaciuan, Ciencion, exploatările petrolifere din Iumin și Karamai sînt numai cîteva dintre cele mai importante înfăptuiri din anii primului cincinal (1952—1957) la care se adaugă noi și noi realizări de seamă ale Chinei populare, în anii care au trecut. În agricultură, de asemenea, s-au obținut succese remarcabile, pămîntul întrind în stăpînirea celor ce muncesc. Tot mai multe tractoare și mașini agricole sînt puse la dispoziția țăranilor chinezi pentru a smulge pămîntului roade bogate. Aceste succese sînt cu atît mai remarcabile cu cît se știe că în trecut China era o piață de desfacere și jaf pentru imperialiști, o țară a mizeriei și robiei, unde milioane de oameni mureau în fiecare an de pe urma epidemiilor și a calamităților naturale, de istovire și de foame.

Crearea Republicii Populare Chineze a întărit în mare măsură sistemul socialist, forțele socialismului și păcii. Unitatea de nezdruncinat a lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, relațiile frățești care s-au făurit în interiorul acestei mari comunități de națiuni socialiste constituie chezășia înfloririi și mersului înainte al fiecărei țări socialiste în parte și a întregului lagăr socialist în ansamblu, chezășia menținerii și întăririi păcii în lume.

Prestigiul Chinei populare, influența ei în viața internațională, legăturile ei multilaterale cu celelalte țări ale lumii cresc de la an la an, în ciuda anomaliei că ea este împiedicată de către puterile imperialiste de a-și ocupa locul ce i se cuvine în Organizația Națiunilor Unite. Realismul politic cere participarea la O.N.U. a marii puteri mondiale care este Republica Populară Chineză.

Poporul romîn a urmărit cu admirație și simpatie eroica luptă revoluționară a marelui popor chinez. După instaurarea orînduirii democrat-populare în țările noastre, legăturile dintre poporul romîn și poporul chinez au fost așezate pe baza de granit a internaționalismului proletar și s-au dezvoltat de la an la an în interesul nobil al făuririi socialismului și comunismului.

La glorioasa sărbătoare a poporului chinez — a 12-a aniversare a R.P. Chineze — poporul nostru muncitor se bucură din toată inima de marile realizări ale poporului chinez, urîndu-i fierbinte să obțină și în viitor noi și strălucite succese în construirea socialismului și apărarea păcii.

R. P. Chineză

Construcții de irigații pe insula Ciunmin

Pe insula Ciunmin, situată la gurile fluviului Ianțzi în apropierea orașului Șanhai, au fost întărite digurile și construite ecluze, lucrări prevăzute în planul de construcții de irigații în această regiune din estul Chinei. Construirea obiectivelor de irigație a permis valorificarea a 13.000 ha de pămînturi neroditoare de pe această insulă și crearea unor gospodării agricole de stat în vederea aprovizionării cu legume, carne și alte produse a orașului Șanhai.

Conform unui plan unic și cu ajutorul statului, pe insula Ciunmin au fost construite o cale artificială de apă lungă de 60 km de la est spre vest și o serie de canale mici. În afară de acestea, au fost adîncite peste 1.000 căi de apă și canale. Construirea tuturor acestor obiective a permis utilizarea apelor fluviul Ianțzi la irigarea cîmpurilor și a barat accesul apei de mare în canalele locale și căile artificiale de apă.

Pe insulă au fost construite și linii de înalt voltaj pentru transportul energiei electrice precum și stațiuni de pompare pentru noile gospodării agricole de stat. Insula Ciunmin, care se află în rîul Ianțzi în apropiere de mare, s-a format în urma depunerii aluviunilor aduse de ape. Înainte de eliberarea țării, insula era adeseori pustiită de inundații. Acum, acest lucru nu se mai întîmplă.

Lucrările Adunării Generale a O.N.U.

Începînd din dimineața zilei de 22 septembrie, în cadrul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite se desfășoară discuția generală în problemele politice. Pînă acum au luat cuvîntul numeroși conducători de delegații la cea de-a 16-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., exprimînd poziția guvernelor țărilor lor într-o serie de probleme de mare însemnătate care se află pe ordinea de zi a actualei sesiuni.

„In discursul lui Kennedy nu au existat decît fraze pompoase și nu propuneri constructive"

La 25 septembrie a vorbit și președintele S.U.A. Kennedy. Într-un anume sens, cuvîntarea lui Kennedy a fost așteptată cu interes. Se spera că măcar acum șeful statului american se va situa în abordarea problemelor internaționale care preocupă în cel mai înalt grad omenirea pe o poziție realistă. Dar, deși Kennedy a declarat că S.U.A. sînt favorabile „dezarmării generale și totale și că sînt gata să se întreacă cu U.R.S.S. nu în domeniul cursei înarmărilor, ci într-o cursă a păcii, el a prezentat Adunării un plan american de dezarmare care cuprinde destule prevederi vechi incompatibile cu o dezarmare reală și neîntîrziată. În același timp, președintele S.U.A. n-a spus nici un cuvînt despre poziția guvernului american în chestiuni atît de vitale, legate de problema acordării independenței țărilor și popoarelor coloniale, ca lupta poporului algerian pentru independență, lupta de eliberare națională a poporului din Angola, situația din Africa de sud-vest.

În cercurile O.N.U. și în rîndurile opiniei publice mondiale discursul președintelui Kennedy a produs dezamăgire și nemulțumire. Chiar și presa americană, ca și din alte țări capitaliste este nevoită să constate că el n-a adus elemente noi menite să contribuie la limpezirea atmosferei internaționale. Agenția „France Presse", de pildă, a remarcat că „noul" plan de dezarmare prezentat de președintele american nu face decît să reia elementele planului prezentat de S.U.A. la conferința de la Geneva, în primăvara anului 1960. Ziarul „Liverpool Daily Post", ca și multe alte ziare, a fost și mai categoric în această privință. El a numit aproape pe față discursul lui Kennedy ca fiind dezamăgitor în sensul că nu a cuprins „soluții acceptabile pentru toate problemele principale care stau în fața lumii: Berlinul, secretarul general al O.N.U., Katanga, R. P. Chineză, dezarmarea nucleară". Ziarul a relevat că „în discursul lui Kennedy nu au existat decît fraze pompoase și nu propuneri constructive".

Pentru ca orizontul internațional să devină mai luminos

Opinia publică mondială așteaptă ca actuala sesiune a O.N.U. să-și aducă contribuția sa la rezolvarea celor mai principale și acute probleme ale situației internaționale. Dorința aceasta se reflectă cu putere și în cuvîntările a numeroși delegați rostite de la tribuna O.N.U. În discursurile lor, reprezentanții Cambodgiei, Ghanei și ai altor state s-au pronunțat pentru soluționarea justă a o serie de probleme care se află în fața O.N.U.

În ședința plenară din după amiaza zilei de 26 septembrie a luat cuvîntul A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Cu claritate și logică, șeful delegației sovietice a analizat amănunțit fiecare din problemele internaționale importante care își așteaptă rezolvarea: dezarmarea generală și totală, lichidarea totală a sistemului colonial, încheierea definitivă a capitolului celui de-al doilea război mondial.

Toată lumea este martoră a acțiunilor agresive întreprinse de puterile imperialiste, acțiuni care au dus la înveninarea atmosferei internaționale. Faptul că cercurile agresive din occident au intensificat isteria războinică tocmai în momentul cînd realitatea impune să se semneze Tratatul de pace german și să fie normalizată, pe această bază, situația nefirească din Berlinul occidental, arată necesitatea că așa cum a subliniat A. A. Gromiko, în discuțiile actualei sesiuni a O.N.U. chestiunea încheierii Tratatului de pace cu Germania să ocupe un loc deosebit. Alături de aceasta, a subliniat ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., problema dezarmării generale și totale este o problemă centrală ce trebuie examinată cu atenție. În același timp, mersul evenimentelor internaționale impune ca odată cu tratativele privind dezarmarea generală și totală, statele să se preocupe de unele acțiuni menite să ducă la destinderea încordării. Printre aceste acțiuni, A. A. Gromiko a amintit încheierea unui pact de neagresiune între țările N.A.T.O. și cele participante la Tratatul de la Varșovia, crearea unei zone denuclearizate, retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor țări etc.

Cuvîntarea lui A. A. Gromiko a constituit în același timp un aspru rechizitoriu la adresa colonialismului. În numele guvernului U.R.S.S., șeful delegației sovietice a propus crearea unei comisii a O.N.U. pentru un control riguros și susținut asupra executării declarației referitoare la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale și asupra înfăptuirii măsurilor menite să asigure acestor popoare deplina libertate și independență. Totodată în cuvîntarea sa A. A. Gromiko a subliniat, pe larg, necesitatea restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U., a condamnat comploturile criminale pregătite de imperialiști împotriva poporului cuban, a demonstrat necesitatea reorganizării structurii actuale a O.N.U., în așa fel ca această organizație să servească nu intereselor egoiste ale unor blocuri militare, ci scopurilor pentru care a fost creată.

În toate problemele abordate, ministrul de Externe al U.R.S.S. a reafirmat din nou și cît se poate de limpede dorința sinceră a guvernului sovietic de a se ajunge la o rezolvare care să corespundă pe deplin intereselor popoarelor. În fiecare din aceste probleme, Uniunea Sovietică a arătat încă odată căile pe care trebuie mers pentru a se ajunge la soluții realiste. Ceea ce caracterizează cuvîntarea rostită de A. A. Gromiko este realismul, calmul, vigilența și încrederea în forțele păcii. Tocmai de aceea ea a fost primită de către observatorii diplomatici și cercurile largi ale opiniei publice mondiale cu deosebit interes și satisfacție.

Cuvîntarea lui A. A. Gromiko reflectă încă odată energia inepuizabilă cu care Uniunea Sovietică și alături de ea toate statele socialiste și toate forțele iubitoare de pace luptă pentru ca — așa cum se spune în textul cuvîntării — orizontul internațional să devină mai luminos și pentru ca pînă la urmă soarele strălucitor al unei păci trainice să lumineze omenirea.

SCURTE ȘTIRI EXTERNE

● **Luînd cuvîntul în ședința plenară din după-amiaza zilei de 26 septembrie a Adunării Generale a O.N.U., A. A. Gromiko, șeful delegației Uniunii Sovietice, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a arătat printre altele că încheierea Tratatului de pace german a lăsat pe plan secundar toate celelalte probleme. El a subliniat că în reglementarea situației din Berlinul occidental pe baza Tratatului de pace, Uniunea Sovietică propune o rezolvare care să nu știrbească prestigiul nici al U.R.S.S., nici al puterilor occidentale.**

● În Franța are loc o mare mișcare grevistă. 350.000 de feroviari, 300.000 de mineri, precum și un mare număr de muncitori din alte ramuri ale industriei s-au aflat în grevă la 27 septembrie.

● **Primarii care au luat parte la conferința internațională ținută la Coventry (Anglia) au adoptat un apel către primarii și locuitorii orașelor din întreaga lume în care se cere intensificarea luptei pentru pace. Ei au cerut înfăptuirea dezarmării generale și încetarea cursei înarmărilor.**

● Muncitorii din întreprinderile corporației americane General Motors au declarat la 11 septembrie o mare grevă care a paralizat activitatea a 90 din uzinele corporației.

● **La ședința Adunării Generale O.N.U., delegațiile țărilor afro-asiatice și-au exprimat dezamăgirea profundă în legătură cu cuvîntarea ținută de Kennedy la această ședință.**

● Președintele Kennedy a înlocuit cu John A. McCone pe șeful serviciilor americane de spionaj, Allen Dulles, care a influențat direct în repetate rînduri politica guvernului S.U.A.

● **Sătui de „raiul" lui Adenauer, numeroși locuitori din R. F. Germană continuă să treacă în R. D. Germană. Astfel, numai prin punctul de frontieră Zaasch trec în fiecare săptămînă 150—200 persoane, iar prin celelalte puncte de frontieră numărul persoanelor care trec din R. F. Germană în R. D. Germană crește continuu.**

● Henry Winston, vicepreședinte al Comitetului Național al P.C. din S.U.A., împreună cu familia, și James Jackson, membru în Comitetul executiv, au sosit la 26 septembrie în U.R.S.S.

Pe insula libertății

Viața nouă a țăranilor din Cuba

Am făcut pentru întîia oară cunoștință cu satul cuban vizitînd cooperativa agricolă „Jesus Menendez", aflată la Agvacate, nu departe de Havana. Inainte de revoluție, țăranii de aici nu aveau pămînt, fiind nevoiți să argățească la moșier. Ei trăiau în cocioabe și îndurau foamea.

Pe vremea aceea pămîntul aparținea în proporție de 76 la sută unui mănunchi de mari latifundari. Mai bine de jumătate din pămîntul arabil cel mai roditor se afla în mîinile companiilor americane. In provincia Oriente, de pildă, domeniile companiilor „United Fruit" și „West Indian" se întindeau de la litoralul nordic pînă la cel sudic. In aceeași vreme cei 200.000 de țărani de aici nu aveau nici măcar un petec de pămînt.

Iată-ne acum într-o cooperativă, unde stăpîni ai pămîntului sînt țăranii înșiși. Cooperativa aceasta este condusă de Cistro Orta, fost argat. Ea a luat ființă în timpul efectuării reformei agrare, la mijlocul anului 1960, cînd pămîntul a fost dat țăranilor. Cooperativa cuprinde 400 de familii și cultivă pe o suprafață de 7246 hectare trestie de zahăr, porumb și fructe. La Agvacate sînt și ferme de animale.

Deși n-a trecut decît un an, viața țăranilor s-a schimbat mult. Mulți dintre membrii cooperativei s-au mutat în case noi, iar unii dintre ei în fostul conac boieresc.

Țăranii cubani intră cu plăcere în cooperative, fiindcă numai în munca colectivă văd ei chezășia unei vieți fericite. In prezent există în țară 620 de cooperative agricole, care cuprind 120.000 de țărani.

Totodată în țară se organizează un mare număr de domenii ale statului, cărora li se rezervă o suprafață de 2.400.000 ha de pămînt. Domeniile statului trebuie să devină gospodării agricole model, ele avînd menirea de a da ajutor cooperativelor și țăranilor cu gospodării individuale.

Rezultatele reorganizării agriculturii cubane se fac simțite de pe acum. Dacă în anul 1959 s-au recoltat 340.000 tone de orez iar în 1960 peste 350.000 tone, anul acesta se așteaptă o recoltă de aproape 450.000 tone. Producția de porumb a crescut de la 185.000 tone în 1959 la 230.000 tone în 1960. Anul acesta se prevede o recoltă de 420.000 tone porumb boabe. In comparație cu anul 1959 se vor recolta de 1.5 ori mai mulți cartofi și de 2 ori mai multă fasole. Țara va primi o cantitate mai mare de bumbac, tutun, cafea, cacao și fructe de producție proprie. Producția de zahăr s-a ridicat anul acesta la aproape 7 milioane tone. Cuba n-a mai avut niciodată o cantitate atît de mare de zahăr.

Se dezvoltă într-un ritm intens și ramura creșterii animalelor. A crescut considerabil șeptelul de vite cornute mari și porci, ca și numărul păsărilor.

Se schimbă și fața satului cuban. Guvernul revoluționar arată o mare grijă față de îmbunătățirea vieții țăranilor. Numai în cursul anului 1960, în localitățile rurale s-au construit peste 13.000 de case.

Am poposit și noi într-una din așezările cele noi din provincia Pinar Del Rio. Aici s-au construit pentru membrii cooperativei 60 de case, din care unele cu etaj. Fiecare apartament cuprinde 2—3 camere, bucătărie și baie. Casele au lumină electrică și apă curentă. Țăranii au la dispoziție un magazin, cinematograf, club. Ei se bucură de asistență medicală gratuită.

La chemarea guvernului, mulți dintre membrii acestei cooperative au intrat în detașamentele miliției populare și au primit arme. Ei păzesc plantațiile de trestie de zahăr, gospodăria cooperativei, drumurile.

Țăranii sînt o forță activă a Cubei revoluționare. Ei sînt strîns uniți în jurul guvernului lor revoluționar, căci revoluția a fost aceea care le-a dat pămînt și le-a deschis drumul vieții noi fericite.

I. KOVALENKO

(Din Ziarul „Selskaia Jizni)

Cocioabele din California

De curînd, ziarul american „New York Times" a publicat un reportaj al corespondentului său Bill Becker, în care este descrisă situația grea a muncitorilor agricoli din California (S.U.A.). Mai jos reproducem unele pasaje din reportajul lui Bill Becker.

În marginea apuseană a Văii centrale a Californiei, la o depărtare de patruzeci de mile de orașul Fresno, s-au îngrămădit, sub razele arzătoare ale soarelui, cincizeci de cocioabe, ce răspîndesc în jurul lor miasme greu de îndurat.

Aici, în inima uneia dintre cele mai bogate regiuni agricole ale țării, trăiesc și muncesc la strîngerea recoltei, 400 de muncitori agricoli cu familiile lor, în condiții care amintesc de veacul al 16-lea. Cele mai multe dintre aceste cocioabe au o singură odaie, în care stau cîte 8—10 persoane.

Aceasta este colonia muncitorească „Tree Rocks", un model clasic de colonie muncitorească din acelea care mai există încă în regiunile de livezi, vii și plantații de bumbac din S.U.A. Cocioabele din colonia „Tree Rocks" nu sînt, așa cum recunoaște însuși stăpînul lor, Raymond Meannnith, bune de locuit, ele nu merită nici măcar o chirie de zece cenți. Totuși proprietarul lor nu se sfiește să ia cîte 15 dolari pe lună pentru fiecare cocioabă închiriată.

Colonia muncitorească „Tree Rocks" și altele de felul ei, constituind un permanent focar de infecție, fiindcă aceste aglomerări de locuințe insalubre, lipsite de cele mai multe ori de apă, nu corespund nici celor mai elementare cerințe.

O impresie deosebit de apăsătoare o produc coloniile situate în locurile cu cele mai mari aglomerări de muncitori agricoli sezonieri. În districtul Fresno aceste locuri sînt cele cu livezi, vii, plantații de bumbac și cu plantații de pepeni galbeni. Aici locuiesc permanent 65.000 de muncitori agricoli. În toiul muncilor de strîngere a recoltei, numărul muncitorilor agricoli sporește cu 20.000 de oameni. Cea mai mare aglomerație de muncitori agricoli se produce la sfîrșitul lui august și începutul lui septembrie, la culesul viilor.

Anul acesta, datorită faptului că fructele s-au copt mai devreme, s-au produs aglomerări deosebit de mari de muncitori agricoli în unele sectoare ale Văii centrale a Californiei. Multe famii stau chiar în livezi și vii sau prin apropierea acestora, deplasîndu-se mereu spre nord, pe măsură ce se strînge recolta.

Un ritm mai viu lucrărilor de sezon

(Urmare din pag. 1)

ficate a se însămînța 48.000 ha cu grîu și orz. Din această suprafață pînă acum cîteva zile nu fuseseră arate decît 10.005 ha, din care 45 la sută în gospodăriile agricole colective. În comunele Costești, Corbu, Rociu, Ciocești și Pădureți nu au fost arate decît suprafețe cuprinse între 150—294 de ha din 1165-1550 ha prevăzute a fi însămînțate. Din cele 10.005 ha arate nu fuseseră discuite decît 1331 ha.

Arăturile pentru însămînțările de toamnă sînt întîrziate mai ales datorită faptului că se întîrzie cu eliberarea terenurilor de bețele de floarea-soarelui și cocenii de porumb. Așa stau lucrurile bunăoară la G.A.C. „Răscoala 1907" din comuna Pădureți (președinte C. Jianu). Același lucru se petrece și la G.A.C. „23 August" din Silișteni, ca și în alte unități.

Este știut că recolta de grîu sporește mult dacă odată cu arătura se introduc sub brazdă îngrășămintele naturale și chimice necesare. Din păcate trebuie arătat că în raionul Costești nici acțiunii de fertilizare a solului nu i se acordă atenția cuvenită. Pînă de curînd din cele 25.000 tone îngrășăminte naturale și 700 tone îngrășăminte chimice planificate a fi împrăștiate pe ogoare, nu fuseseră realizate decît 2.720 și respectiv 20 tone.

Dacă rămînerea în urmă a arăturilor pentru însămînțări se datorește și unor cauze obiective (solul foarte uscat), apoi în ceea ce privește asigurarea necesarului de semințe de calitate nu mai poate fi vorba de nici un fel de scuze. Din cele 1.100 de tone de semințe din soiuri de înaltă productivitate planificate pentru schimb, nu s-au schimbat decît 366 tone. Gospodării colective ca cele din Popești, Suseni, Teiu și Mozăceni, (ultimele două au și cîte 2 autocamioane) nu începuseră încă pînă la sfîrșitul săptămînii trecute schimbul de semințe.

Defectuos se desfășoară și condiționarea și tratarea semințelor. Din cele peste 9.000 de tone de grîu ce se vor însămînța au fost condiționate numai 4.867 tone, adică circa 50 la sută. Cît privește tratarea semințelor, realizările arată doar 9 tone, și acestea numai în gospodăriile colective din Strîmbeni și Căldăraru. Acțiunea de condiționare a semințelor se desfășoară anevoios și datorită faptului că utilajele existente nu se folosesc cu întreaga lor capacitate de lucru. La G.A.C. „Viață Nouă" din Izvorul de Sus, de exemplu, colectiviștii condiționează sămînța de grîu cu două trioare manuale, în vreme ce un selector mecanic de mare capacitate stă nefolosit din lipsa cîtorva... șuruburi. Ce are de spus în această privință conducerea S.M.T.-ului Miroși?

CALITĂȚII LUCRĂRILOR — ATENȚIA CUVENITĂ

Mecanizatorii de la S.M.T. Costești au încheiat contracte pentru a executa însămînțări de toamnă pe 6.800 ha. Din acestea au fost pregătite pentru semănat numai 1.025 de ha. Majoritatea tractoriștilor, îndrumați de organizația de partid și mobilizați de comitetul sindicatului se străduiesc să traducă în viață sarcinile trasate de documentele de partid făcînd numai lucrări de bună calitate. Din păcate mai sînt unii tractoriști ca Necula Grigore, Stelian Liță, Tudor Dumitru, Popescu Dumitru și Zalangă Nicolae, care în goană după hantri nu respectă adîncimea arăturii, sau nu trag capetele la marginea tarlalelor.

Timpul este înaintat. Campania însămînțărilor de toamnă va începe de curînd din plin și în raionul Costești. Organele agricole și de stat de la comune și raion, sub îndrumarea organelor de partid, precum și conducerile unităților cooperatiste și ale celor trei S.M.T.-uri, au datoria să imprime un ritm mai viu lucrărilor de sezon. Este necesar să se termine în cel mai scurt timp pregătirile necesare însămînțărilor. Eliberarea terenurilor, pregătirea și fertilizarea acestora, schimbul de semințe, cît și condiționarea și tratarea lor să constituie în aceste zile obiective de frunte în activitatea tuturor unităților agricole din raionul Costești.

SPORT

Echipa de fotbal a mecanizatorilor de la S. M. T. Ulmuleț în campionatul regional București

De curînd, pe gazonul stadionului „Flamura roșie" din Capitală își disputau întîietatea echipele de fotbal ale mecanizatorilor de la **S.M.T. Ulmuleț**, campioana raionului Zimnicea, și **S.M.T. Frăsinet**, campioana raionului Lehliu. Era un meci decisiv. Echipa învingătoare urma să promoveze în campionatul de fotbal al regiunii București, ediția 1961—1962.

În tribună domnea o atmosferă entuziastă, specifică meciurilor importante de campionat. Printre spectatori se aflau numeroși suporteri ai celor două echipe care se deplasaseră special la București pentru acest joc, parcurgînd cale de mai bine de 100 km. în autocamioane și chiar pe motociclete. Acești harnici lucrători ai ogoarelor care s-au obișnuit în ultima vreme să-și petreacă timpul liber pe terenurile de sport, își încurajau frenetic echipele. „Haide, haide Frăsinet"!, sau „Ulmulețul în regiune"!, erau lozincile pe care le scandau încontinuu înflăcărații suporteri.

În primele minute de joc, echipa **Victoria-S.M.T. Frăsinet** a avut inițiativa și a atacat cu insistență poarta adversă, dar **„Tractorul"** — s-a apărat cu dîrzenie și a contraatacat destul de periculos. Pînă la urmă echipa **Tractorul-S.M.T. Ulmuleț** practicînd un joc mai bun, ofensiv, a cîștigat meciul cu 3—1 și calificarea în campionatul regional.

După meci, cum era și firesc, jucătorii echipei din Ulmuleț erau foarte bucuroși că au atins... ținta promovînd într-o categorie superioară. Este interesant de arătat că formația din Ulmuleț, ai cărei jucători sînt în majoritatea lor tractoriști și mecanici fruntași, a fost creată în 1959, iar anul acesta, îndeplinind formele necesare (afilierea echipei la F.R.F., legitimarea jucătorilor etc.), a debutat într-o competiție oficială, în campionatul raionului Zimnicea, unde s-a clasat pe primul loc și a cucerit titlul de cea mai bună echipă din raion.

Desigur, este o victorie de prestigiu pentru tinerii mecanizatori de la S.M.T. Ulmuleț. Această ascensiune rapidă se datorește, în mare măsură, faptului că jucătorii au fost conștiincioși, s-au pregătit cu rîvnă, au luptat cu multă ardoare pentru culorile asociației sportive, și au fost sprijiniți de conducerea S.M.T.-ului și comitetul sindicatului.

În convorbirea avută apoi cu tov. **M. Alexandrescu**, președintele consiliului raional U.C.F.S. Zimnicea, am aflat că membrii asociației sportive Tractorul-S.M.T. Ulmuleț, în număr de 264, mai practică cu interes și alte discipline sportive, ca volei, popice, șah, tenis de masă, atletism etc.

Recent, tinerii mecanizatori și-au amenajat o pistă de popice simplă, unde au loc mai în fiecare săptămînă întreceri amicale. Ei mai au la dispoziție un club dotat cu mese de tenis, un televizor. Astfel, harnicii mecanizatori își petrec timpul liber în mod plăcut și instructiv.

M. L.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"